

จากใจศิษยาภิบาล

พี่น้องครับ อีกครั้งหนึ่งที่ผมอยากถามว่าเหมือนที่ได้เคยถามมาว่า ในเดือนที่ผ่านมา “เรามีประสบการณ์เรื่องการฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าในชีวิตของเราอย่างไรบ้าง?” เพราะถ้าเรามีประสบการณ์เรื่องนี้ ชีวิตของเราจะไม่สิ้นหวัง เราจะมีคำตอบชีวิตที่มาจากพระเจ้าอยู่เรื่อย ๆ

และเมื่อเราเฝ้าเดี่ยว อ่านพระวจนะของพระเจ้า ใช้ QT ผมได้ยินคำพยานมากมายที่ได้บอกว่า พระเจ้าได้ตรัสกับเขาเมื่อเขาทำ QT เฝ้าเดี่ยว ขบวนการไม่ได้จบแค่นี้ แต่เมื่อเราได้รับคำตอบจากพระเจ้าแล้ว เราต้องทำตามพระสุรเสียงของพระเจ้านั้นด้วย และในการเดินชีวิตคริสเตียนนั้น เราต้องเดินด้วยความเชื่อ และเมื่อเราดูจากพระธรรมของพระเจ้านั้น เราจะเห็นตัวอย่างของการเดินด้วยความเชื่อของคนอิสราเอล เช่น เมื่อโมเสสจะนำคนอิสราเอลเข้าสู่ดินแดนคานาอันนั้น โมเสสได้ทบทวนให้ชนรุ่นใหม่ที่กำลังจะบุกเข้าไปในดินแดนคานาอันนั้นให้มีความเชื่อ

โมเสสเตือนประชาชนให้หนักถึง 40 ปีก่อน ที่ชนชาตินี้ขาดความเชื่อและไม่กล้าเข้าไปในคานาอัน ชาวอิสราเอลไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาได้โดยไม่สนใจว่าก่อนหน้านี้พระองค์จะทรงทำอะไรมาบ้าง พวกเขาไม่เชื่อเพราะพวกเขามองแต่ความจำกัดของตนเองแทนที่จะมองพระเจ้า

ความเชื่อเป็นอีกเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตคริสเตียนของเรา และเป็นองค์ประกอบต่อไปจากการได้รู้ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า จากการฟังพระสุรเสียงของพระองค์ หลายครั้งที่เรารู้น้ำพระทัยพระเจ้าแล้วแต่เราไม่กล้าก้าวต่อไปเหมือนกับคนอิสราเอลที่มองที่ความจำกัดของตนเอง

และความเชื่อมาจากไหน ในพระธรรมโรม 10:17ได้กล่าวไว้ว่า
“ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็
เพราะการประกาศพระคริสต์ ” การประกาศพระคริสต์ก็คือพระวจนะ
ของพระเจ้า ดังนั้น ความเชื่อก็เกิดจากพระวจนะพระเจ้านั่นเอง

ถ้าเรารู้สึกว่าเราขาดความเชื่อ สิ่งสำคัญที่จะช่วยเราคือฟังพระวจนะ
โดยการอ่านพระวจนะ ท่องจำ ภาวนาพระวจนะของพระเจ้า

ด้วยเหตุนี้ การที่เราเฝ้าเดี่ยว อ่านพระวจนะ ภาวนา ท่องจำพระวจนะ
ทุกวันผ่านหนังสือ QT นี้ เราจะมี ความเชื่อเพิ่มขึ้นแน่นอนและสิ่งนี้จะทำให้
เราประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า
ด้วย

ขอพี่น้องสนุกสนาน ตื่นเต้นและมีความสุขกับการสามัคคีธรรม พุดคุย
กับพระเจ้าที่เรารักในเดือนนี้ครับ

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่านครับ

นพ.เกรียงศักดิ์ วรรณนาศิริกุล

ศิษยาภิบาล คริสตจักรพันธกิจเชียงใหม่

การเฝ้าเดี่ยว

การเฝ้าเดี่ยว หมายถึงการที่เราเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นการส่วนตัวทุกวัน โดยการอธิษฐานพูดคุยกับพระเจ้า การอ่านพระคัมภีร์ และอาจมีการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าด้วยก็ได้ การเฝ้าเดี่ยวนี้สำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เราติดสนิทกับพระเจ้าเสมอ

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่าง พระเยซูคริสต์ทรงใช้เวลาเข้าแต่ละวันในการเข้าเฝ้าเดี่ยวและสนทนากับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว ดังในมาระโก 1:35 ที่กล่าวไว้ว่า “*ครั้นเวลาเช้ามีดพระองค์ได้ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังที่เปลี่ยวและทรงอธิษฐานที่นั่น*”

จะเฝ้าเดี่ยวอย่างไร?

1. จัดเวลาเฉพาะ

- ◆ เลือกเวลาที่ดีที่สุดที่แน่นอน ที่เราจะสงบนิ่งกับพระเจ้าได้ และมีการเตรียมตัวเช่น ถ้าเราจัดเวลาเป็นตอนเช้าทุกวัน เวลา 6:00 น. เราต้องเตรียมตัวโดยไม่นอนดึกเพราะจะทำให้เราว่างเวลาที่เราเฝ้าเดี่ยวตอนเช้านั้น
- ◆ เริ่มต้นจาก 10 นาทีก่อน แล้วค่อย ๆ เพิ่มเป็น 15 นาที 20 นาที

2. เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมคือ

- 1) พระคริสตธรรมคัมภีร์
- 2) คู่มือเฝ้าเดี่ยว QT ประจำแต่ละเดือน
- 3) คู่มือ 365 วันกับพระบิดา
- 4) สมุดบันทึก ปากกา

3. เริ่มต้นด้วยการนมัสการพระเจ้า

4. อธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้า

เราอาจจะอธิษฐานตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์จากพระธรรมมัทธิว 6:9-13 และอธิษฐานตามหัวข้อในหนังสือ “365 วันกับพระบิดา” ได้ และถ้าหัวข้อไหนที่เราารู้สึกมีภาระหรือความต้องการ ก็อาจจะขยายความด้วยตัวของเราเอง หรือแล้วแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ

5. อ่านพระคัมภีร์ประจำวัน

ให้เราตั้งเป้าในแต่ละปี เช่น อย่างน้อยให้อ่านและศึกษาพระคัมภีร์ใหม่จบ 1 รอบ

วิธีการศึกษา

ก. วิธีที่ 1 ศึกษาเอง

- ◆ ก่อนเริ่มพระคัมภีร์แต่ละเล่ม ให้ทำความเข้าใจหนังสือเล่มนั้น ๆ ก่อน จากพระคัมภีร์ฉบับ “อมตธรรมร่วมสมัย ฉบับอธิบาย [Life Application]” ซึ่งมีทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่
- ◆ อ่านพระคัมภีร์วันละ 1 ตอน ทุกวัน ตามตารางในหนังสือ “365 วันกับพระบิดา”
- ◆ เมื่ออ่านเสร็จแล้ว ให้ตั้งคำถามกับตัวเองดังนี้ว่า
 - 1) เราได้รู้จักพระเจ้าจากพระธรรมตอนนี้อย่างไร?
 - 2) มีความบาปอะไรที่เราต้องสารภาพ?
 - 3) พระเจ้าทรงสัญญาอะไรกับเราบ้าง และมีเงื่อนไขอะไรที่เราต้องทำตาม?
 - 4) มีตัวอย่างอะไรที่เราควรปฏิบัติตาม?
 - 5) มีคำสั่งอะไรที่เราต้องเชื่อฟัง?
 - 6) มีบาปอะไรที่เราต้องหลีกเลี่ยง?

ข. วิธีที่ 2 ศึกษาจากหนังสือเฝ้าเดี่ยว QT

- ◆ ทำการศึกษาจาก “หนังสือคู่มือเฝ้าเดี่ยว QT” ประจำแต่ละเดือน เพื่อทำความเข้าใจและตอบสนองพระธรรมตอนนั้น ๆ
- ◆ ทำตามขั้นตอนที่เขียนไว้ในหนังสือคือ
 - อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจ
 - ทบทวนและภาวนาพระวจนะของพระเจ้า
 - ท่องจำ ข้อพระคัมภีร์ประจำวัน
 - อ่านพระธรรมที่จะศึกษา ช้า ๆ และตอบคำถาม
 - ทำความเข้าใจพระธรรมตอนนั้น
 - พิจารณาข้อคิดพระธรรมตอนนั้น
 - ตอบสนองพระธรรม
 - บันทึก สิ่งที่ได้รับจากการเฝ้าเดี่ยว
 - อธิษฐาน

6. จดบันทึก สิ่งที่ได้รับจากการอธิษฐาน หรือจากข้อพระคัมภีร์ที่พระเจ้าตรัสกับเรา

เวลานัดหมายกับพระเจ้า

เวลาที่เหมาะที่สุดสำหรับข้าพเจ้าในการเฝ้าเดี่ยวคือ

.....

สถานที่ที่เหมาะที่สุดสำหรับการเฝ้าเดี่ยวคือ

.....

ข้าพเจ้าตั้งใจจะใช้เวลาเข้าเฝ้าพระเจ้าแต่ละวันประมาณ

.....

เข้าใจพระธรรมโรม

ข้อมูลสำคัญ

จุดประสงค์ : เพื่อแนะนำเปาโลแก่ชาวโรมัน และให้ตัวอย่างคำเทศนา ก่อนที่เขาจะมาถึงกรุงโรม

ผู้เขียน : เปาโล

เขียนถึงใคร : คริสเตียนในกรุงโรม และผู้เชื่อทุกหนทุกแห่ง

ช่วงเวลาที่เขียน : ประมาณ ค.ศ. 57 ที่เมืองโครีนธ์ ขณะที่เปาโลเตรียมเดินทางไปเยรูซาเล็ม

เบื้องหลัง : เปาโลเสร็จงานทางด้านตะวันออกแล้วและวางแผนจะไปแวะเยี่ยมกรุงโรมระหว่างทางที่จะไปสเปน หลังจากที่เขานำเงินถวายไปช่วยเหลือคริสเตียนในเยรูซาเล็มแล้ว (15:23-28) คริสตจักรโรมส่วนใหญ่เป็นชาวยิว แต่ก็มีชาวต่างชาติจำนวนไม่น้อย

ข้อพระคัมภีร์หลัก

“เพราะฉะนั้น เมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงอยู่อย่างสงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (รม.5:1)

อัครทูตเปาโลเป็นคนเฉลียวฉลาด ช่างเจรจา และอุทิศตัวให้การทรงเรียก ในจดหมายถึงคริสเตียนที่กรุงโรมท่านนำเสนอข่าวประเสริฐอย่างชัดเจนและตรงประเด็น เช่นเดียวกับทนายความผู้คร่ำหวอดในวงการ เปาโลได้ยินเรื่องคริสตจักรที่โรมแต่ไม่เคยไป และก็ไม่มีอัครทูตคนใดเคยไปหลักฐานบ่งชี้ว่ากลุ่มชาวยิวที่กลับใจในวันเพ็นเทคอสต์เป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักรนี้ (กจ.2) พวกเขาเผยแผ่ข่าวประเสริฐเมื่อกลับมาถึงกรุงโรมและคริสตจักรก็เติบโตขึ้น

ถึงแม้จะมีอุปสรรคขวางกั้นมากมาย แต่เปาโลก็รู้สึกผูกพันกับคริสเตียนในกรุงโรมซึ่งเป็นพี่น้องในพระคริสต์และปรารถนา

อย่างยิ่งยวดที่จะพบหน้าพวกเขา เปาโลยังไม่เคยพบคริสเตียนส่วนใหญ่ในกรุงโรมเลย แต่ก็ยังรักพวกเขา เปาโลจึงส่งจดหมายฉบับนี้มาเพื่อแนะนำตัวและประกาศความเชื่อที่แจ่มชัด

หลังจากบทนำสั้น ๆ เปาโลก็นำเสนอข้อเท็จจริงของข่าวประเสริฐ (1:3) และประกาศความจริงรักภักดีของเขาต่อข่าวประเสริฐ (1:16,17) จากนั้นท่านก็กล่าวต่อไปถึงการหลงหายของมนุษย์และอธิบายความจำเป็นที่พระเจ้าต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง (1:18-3:20)

จากนั้นเปาโลก็นำเสนอข่าวประเสริฐซึ่งเป็นความรอดสำหรับทุกคน ไม่ว่าเราจะเป็นใครเคยทำบาปอะไรมา หรือได้รับอะไรตกทอดมาจากบรรพบุรุษก็ตาม เราได้รับความรอดโดย “พระคุณ” (ความโปรดปรานจากพระเจ้าที่พระองค์ทรงมอบให้เราเปล่า ๆ ทั้งที่เราไม่สมควรได้รับ) และโดย “ความเชื่อ” (ความไว้วางใจอย่าง

เต็มเปี่ยม) ในพระคริสต์และในงานที่พระองค์ทำสำเร็จแล้ว โดยทางพระคริสต์เราสามารถยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าอย่างผู้ชอบธรรมที่ “ไม่ผิด” ได้ (3:21-5:21)

เมื่อพูดถึงหลักการพื้นฐานเหล่านี้จบแล้ว เปาโลก็เปลี่ยนมาพูดเรื่องเสรีภาพที่มาจากความรอด นั่นคือเสรีภาพจากอำนาจของบาป (6:1-23) เสรีภาพจากการควบคุมของธรรมบัญญัติ (7:1-25) เสรีภาพที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์ และค้นพบความรักอันไร้ขอบเขตของพระเจ้า (8:1-39)

แล้วท่านก็พูดกับพี่น้องชาวยิวโดยตรงถึงเรื่องที่ท่านกังวลและอธิบายว่าพวกเขาจะเข้ามามีส่วนร่วมในแผนการของพระเจ้าอย่างไร (9:1-11:12) พระเจ้าทรงเปิดทางให้ชาวยิวและชาวต่างชาติเป็นหนึ่งเดียวกันในพระกายของพระคริสต์ ทั้งชาวยิวและชาวต่างชาติสามารถสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความรัก

และพระปัญญาของพระองค์ได้
(11:13-36)

เปาโลอธิบายความหมายของ
การดำเนินชีวิตที่ยอมจำนนต่อ
พระคริสต์อย่างสิ้นเชิงว่าเป็นการ
ใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อ
รับใช้คนอื่น (12:3-8) รักผู้อื่น
ด้วยใจจริง (12:9-21) และเป็น
พลเมืองดี (13:1-14) เสรีภาพ
จะต้องมีความรักเป็นเครื่องนำทาง
ในขณะที่เราเสริมสร้างกันและกัน
ขึ้นในความเชื่อ ไวต่อความรู้สึกของ
คนอื่น และคอยช่วยเหลือคนที่
อ่อนแอ (14:1-15:4) ท่านเน้น
เรื่องความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่าง
ชาวต่างชาติกับชาวยิว (15:5-13)
ท่านสรุปด้วยการทบทวนเหตุผล
ของการเขียนจดหมายฉบับนี้ บอก
ถึงแผนการส่วนตัวของท่าน
(15:22-33) ทักทายเพื่อนๆ ฝาก
คำลงท้ายไว้สองสามประการ และ
ฝากคำทักทายจากเพื่อนผู้ร่วมทาง
(16:1-27)

ขณะที่เราอ่านพระธรรมโรม
จงตรวจสอบอีกครั้งถึงการอุทิศตน
ต่อพระคริสต์ และยืนยันความ
สัมพันธ์กับผู้เชื่อคนอื่น ๆ ในพระ-
กายของพระคริสต์ด้วย

วันที่ 1 ตุลาคม

โรม 1:1-17

อธิษฐานสั้น ๆ ขอกการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ **สดุดี 122:1**

“ข้าพเจ้ายินดี เมื่อเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ให้เราไปยังพระนิเวศพระเจ้าเถิด”

อ่านพระธรรม โรม 1:1-17

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

เราเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 14

คำว่า “พวกอารยะและพวกอนารยชน” ในพระคัมภีร์ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปลว่า “ชาวกรีกและผู้ไม่ใช่กรีก” หมายถึงคนที่ถือวัฒนธรรมกรีกและคนที่ไม่ได้ถือวัฒนธรรมกรีก

■ คำว่า “นักปราชญ์และคนเขลา” หมายถึงคนที่มีการศึกษาและคนที่ไม่มีการศึกษา

■ เปาโลมีหน้าที่ต้องทำอะไร?

หลังจากได้มีประสบการณ์กับพระเจ้าบนถนนสู่เมืองดามัสกัสแล้ว (กจ.9) เปาโลก็อุทิศชีวิตทั้งหมดเพื่อประกาศข่าวประเสริฐแห่งความรอด ท่านมีหน้าที่ต่อพระคริสต์ที่ได้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน และมีหน้าที่ต่อคนทั้งโลก

■ เปาโลทำหน้าที่นี้โดยประกาศความรอดของพระคริสต์แก่คนทั้งมวล ทั้งชาวยิวและชาวต่างชาติ ก้าวข้ามทั้งวัฒนธรรม สังคม เผ่าพันธุ์ และเศรษฐกิจ

■ เช่นเดียวกัน เราก็มีหน้าที่ต่อพระคริสต์ เพราะพระองค์ทรงรับโทษบาปที่เราสมควรได้รับแทนเรา

ถึงแม้ว่าเราจะไม่สามารถทดแทนพระคุณของพระคริสต์ได้ แต่เราสามารถแสดงความกตัญญู โดยการแสดงความรักของพระองค์ต่อผู้อื่น

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ และการตอบสนอง

ข้อ 5, 6 คริสเตียนมีทั้งสิทธิพิเศษ
และความรับผิดชอบ

- เปาโลและบรรดาอัครทูตได้รับการอภัย (โดยพระคุณของพระเจ้า) ซึ่งเป็นสิทธิพิเศษที่ไม่สมควรได้รับ
- และในขณะเดียวกันพวกเขาก็ได้รับหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในการแบ่งปันข่าวประเสริฐเรื่องการอภัยบาปของพระเจ้ากับคนอื่น ๆ ด้วย
- โดยพระคุณพระเจ้า พระองค์ทรงอภัยบาปให้คนที่เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเราเชื่อเราก็กำลังอุทิศตนที่จะดำเนินชีวิตใหม่
- ชีวิตใหม่ของเปาโลยังรวมถึงหน้าที่ที่พระเจ้ามอบหมายให้ท่านทำด้วย นั่นคือให้นำข่าวประเสริฐไปประกาศแก่โลกในฐานะมิชชันนารี
- พระเจ้าอาจจะทรงเรียกหรือไม่เรียกให้เราเป็นมิชชันนารีในต่างแดน

แต่พระองค์ทรงเรียกเรา
(และผู้เชื่อทุกคน)

ให้เป็นพยานและเป็นแบบอย่าง
ของชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปเพราะ
พระราชกิจของพระคริสต์ในตัวเรา

▪ จุดเน้นของเราที่เป็นคริสเตียนไทยคือ เมื่อเราเชื่อวางใจในพระเยซูแล้ว เราต้องอุทิศตัวของเราในการดำเนินชีวิตใหม่ เราได้อุทิศตัวขนาดไหน ให้เราถามตัวเราเองว่า ความคิดในการใช้เวลาของเราเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตก่อนที่เราเชื่อหรือไม่?

ข้อ 9, 10 เมื่อเราอธิษฐานเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่เสมอ อย่าแปลกใจในวิธีที่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน

▪ เปาโลอธิษฐานขอให้ได้มาเยี่ยมกรุงโรมเพื่อจะได้สั่งสอนคริสเตียนที่นั่น สุดท้ายเปาโลก็ได้มากกรุงโรมจริงๆ แต่มาในฐานะนักโทษ (ดู กจ.28:16)

■ เป้าโลมอธิษฐานขอการเดินทางที่ปลอดภัย ท่านก็มาถึงอย่างปลอดภัย หลังจากที่ถูกจับกุม ถูกตบหน้า เรืออัปปาง และถูกงูพิษกัด

บ่อยครั้งพระเจ้า

ตอบคำอธิษฐานด้วยวิธีการที่แตกต่างจากที่เราคาดหวัง เมื่อเราอธิษฐานพระเจ้าจะตอบ แต่บางครั้งก็ตอบด้วยวิธีการ และในเวลาที่เราไม่เคยคาดคิด

■ ลองทบทวนคำทูลขอของเรา และที่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเราว่าเป็นอย่างไรบ้าง เพื่อเราจะได้รู้จักพระทัยและพระลักษณะของพระเจ้ามากขึ้น และเราก็จะได้โตขึ้นกับพระเจ้า จนสามารถเป็นพยานถึงฤทธิ์เดชของพระองค์ได้

บันทึก สิ่งที่เราได้รับจากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

■ ทูลขอทรงนำของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตในวันนี้ของเราที่เราจะมีชีวิตที่เป็นพยานและสำแดงพระสิริของพระเจ้าได้

■ ทูลขอให้พระเจ้าทรงครอบครองชีวิตเรามากขึ้นทุก ๆ วัน ให้พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ขึ้น และตัวเราเล็กลง

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ _____

วันที่ 2 ตุลาคม

โรม 1:18-32

อธิษฐานสั้น ๆ ขอกการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:1

“ข้าพเจ้ายินดี เมื่อเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ให้เราไปยังพระนิเวศพระเจ้าเถิด ”

อ่านพระธรรม โรม 1:18-32

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

สำหรับคนที่ไม่รู้จักพระเจ้าในนั้น ในวันสุดท้ายพระเจ้าจะใช้อะไรมาตัดสินเขา?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 18-20

ในพระธรรมตอนนี้เปาโลตอบข้อคัดค้านทั่วไปที่ว่าพระเจ้าผู้ทรงเป็นความรักจะส่งคนไปลงนรกได้อย่างไร โดยเฉพาะคนที่ไม่เคยได้ยินเรื่องพระเยซูคริสต์

■ เปาโลกล่าวว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์อย่างชัดเจนต่อคนทุกคนผ่านทางสิ่งที่ทรงสร้าง แต่กระนั้นคนก็ยังปฏิเสธความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพระเจ้า

■ นอกจากนี้ทุกคนก็รู้สึกอยู่ลึก ๆ ว่าพระเจ้าทรงประสงค์อะไร แต่พวกเขาก็เลือกที่จะไม่ดำเนินชีวิตตามนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือมาตรฐานทางศีลธรรมที่เรามีนั้นสูงกว่าพฤติกรรมของเรา

ถ้าคนหนึ่งรู้ความจริงของพระเจ้า
แต่ปฏิเสธความจริงนั้น
เพื่อจะใช้ชีวิตตามใจตัวเอง
เขาก็ไม่มีข้อแก้ตัว
และเขาต้องรับผลสืบเนื่อง
จากการละเลยความจริงนั้น

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ และการตอบสนอง

ข้อ 20 ธรรมชาติเผยให้เราเห็นพระเจ้าแบบไหน?

■ ธรรมชาติเปิดเผยให้เห็นพระเจ้าแห่งฤทธานุภาพ สติปัญญา และรายละเอียดอันประณีตบรรจง เป็น

พระเจ้าที่มีระเบียบและความงาม
พระเจ้าผู้ทรงครอบครองอยู่เหนือ
สิ่งสารพัด นี่เป็นเพียงการสำแดง
ทั่วไป

▪ แต่การสำแดงพิเศษผ่านทาง
พระเยซูและพระคัมภีร์ ทำให้เรา
ได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงมีความรัก
และให้อภัย ทรงสัญญาจะประทาน
ชีวิตนิรันดร์แก่เรา พระเจ้าประทาน
ทั้งพระเยซูและพระคัมภีร์แก่เรา
เพื่อเราจะเชื่อวางใจในพระองค์ได้
อย่างสมบูรณ์

▪ 1 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่เราเริ่มต้น
ทำ QT นั้น เราได้รู้จักพระเจ้า
มากขึ้นขนาดไหนแล้ว และชีวิตเรา
เปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง?

▪ และเราได้รู้จักพระเจ้ามากขึ้น
อย่างไรบ้างจากพระกิตติคุณที่เรา
เฝ้าเดี่ยวไปเมื่อปีที่ผ่านมา?

ข้อ 24-32 คนเหล่านี้เลือกที่จะ
ปฏิเสธพระเจ้าและในที่สุดพระเจ้าก็
ต้องทรงปล่อยให้พวกเขาทำตามใจ
ของเขา

▪ ปกติแล้วพระเจ้าไม่หยุดยั้งการ
ตัดสินใจของเราแม้จะไม่ใช่ไป
ตามพระประสงค์ของพระองค์
พระองค์ทรงปล่อยให้เราประกาศ
อิสรภาพแยกตัวจากพระองค์ ทั้ง ๆ
ที่นั่นเป็นเสรีภาพที่เราคิดขึ้นมาเอง

ชีวิตที่ปราศจากพระเจ้าของเรานั้น

มีลักษณะเหมือนเสรีภาพ

ที่เราอยากมีหรือไม่?

จงพิจารณาดูให้ดี

ไม่มีการเป็นทาสประเภทใด

เลวร้ายไปกว่า

การเป็นทาสของบาป

▪ มีหรือไม่ ที่เราทำบาปแล้วก็ไม่
เห็น เป็นไรเลย พระธรรมตอนนี้ได้
สอนอะไรเรา?

วันที่ 3 ตุลาคม

โรม 2:1-16

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:1

“ข้าพเจ้ายินดี เมื่อเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ให้เราไปยังพระนิเวศพระเจ้าเถิด ”

อ่านพระธรรม โรม 2:1-16

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

พระธรรมตอนนี้ในข้อ 13 ได้บอกเราว่า ใครคือผู้เป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 7

เปาโลกล่าวว่าคนที่พากเพียรทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างไม่ลดลงจะมีชีวิตนิรันดร์ ท่านไม่ได้พูดขัดแย้งกับก่อนหน้านี้ที่ว่า ความรอดมาจากความเชื่อเท่านั้น (1:16,17)

■ เราไม่สามารถรอดได้เพราะการทำดี แต่เมื่อเราถวายชีวิตทั้งหมดของเราแด่พระเจ้า เราก็อาจจะให้พระองค์พอพระทัยและทำตามพระประสงค์ของพระองค์

การทำดีจึงเป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อเราด้วยความกตัญญู ไม่ใช่เงื่อนไขที่เราต้องทำเพื่อเราจะได้รับพระคุณ

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ และการตอบสนอง

ข้อ 1 เมื่อไรก็ตามที่เรารู้สึกว่าเป็นเรื่องชอบธรรมที่จะโกรธเพราะความบาปบางอย่าง เราควรจะระมัดระวัง เราจำเป็นต้องพูดคัดค้านความบาปด้วยท่าทีที่ถ่อมตน

■ บ่อยครั้งบาปที่เราเห็นอย่าชัดเจนที่สุดในชีวิตผู้อื่นก็คือบาปที่หยิ่งรากลในชีวิตของเรา

■ ถ้าเรามองตัวเองดี ๆ เราอาจจะพบว่าเรากำลังทำบาปแบบเดียวกันแต่อยู่ในรูปแบบที่สังคมยอมรับได้มากกว่า ตัวอย่างเช่นคนที่นินทาผู้อื่นก็อาจจะต่อว่าคนที่มานินทาเรื่องของเขา

- ความถ่อมใจเป็นเรื่องที่สำคัญมาก แม้เมื่อเรตักเตือนผู้อื่นก็ตาม
- เคยมีหรือไม่ เมื่อเรตักเตือนคนอื่น เรากลับทำบาปเอง เพราะเป็นการตำหนิเขา?

ดังนั้น ให้พระธรรมตอนนี้

เตือนเราให้ถ่อมใจอยู่เสมอ เพื่อเราจะไม่ทำบาปโดยไม่ระวังตัว และตกเป็นเหยื่ออุบายของซาตาน

ข้อ 12-15 คนเราไม่ถูกพิพากษาโทษในสิ่งที่เขาไม่รู้ แต่จะถูกพิพากษาว่าเขาได้นำสิ่งที่รู้แล้วไปปฏิบัติอย่างไรบ้าง

- คนที่รู้พระวาระของพระเจ้าและธรรมบัญญัติที่บันทึกไว้จะถูกพิพากษาตามสิ่งเหล่านั้น ส่วนคนที่ไม่เคยพบเห็นพระคัมภีร์ก็ยังไม่รู้จักผิดชอบชั่วดี และเขาจะถูกพิพากษาเพราะเขาไม่รักษาแม้แต่มาตรฐานเหล่านั้นที่เขาได้อยู่แล้ว
- ปัจจุบันแนวความคิดเรื่องความยุติธรรมและสิทธิส่วนบุคคลมักทำให้เราไม่พอใจกับการพิพากษาของ

พระเจ้า แต่อย่าลืมว่าคนเราทำลายมาตรฐานที่เราสร้างขึ้นมาเอง

- มีอะไรบ้างที่เรารู้ว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าและเราไม่กระทำ?

ให้เราเริ่มต้นในวันนี้
ที่จะเป็นผู้ทำตามน้ำพระทัย
ทำตามพระวาระของพระเจ้า
ในทุก ๆ เรื่อง
โดยไม่ประนีประนอม

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

- ขอพระวิญญานบริสุทธิ์ช่วยเรา
ให้เป็นผู้ที่ทำตามพระบัญญัติและ
น้ำพระทัยของพระเจ้า ไม่เพียงแต่
เป็นผู้ฟังเท่านั้น
- ทูลขอให้หัวใจและชีวิตของเรา
มีความถ่อมใจและความยำเกรง
พระเจ้าอยู่เสมอ เพื่อเราจะไม่ผิด-
พลาดและตกเป็นเหยื่อของอุบาย
มารซาตานได้
- ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ
- วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 4 ตุลาคม โรม 2:17-28

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:2

“เยรูซาเล็มเอ๋ย เท้าของพวก
ข้าพเจ้า กำลังยืนอยู่ภายในประตู
กำแพงของเธอ”

อ่านพระธรรม โรม 2:17-28
ซ้ำ ๆ 1 รอบ

เมื่อเราบอกว่าเรารู้จักพระเจ้า จาก
พระธรรมตอนนี้ได้บอกถึงข้อระวัง
การผิดพลาดของการที่เราบอกว่า
เรารู้จักพระเจ้า อะไรบ้าง?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 17 เป็นต้นไป เปาโลยังคงชี้
ให้เห็นต่อไปว่ามนุษย์ทุกคนเป็น
คนบาปต่อหน้าพระเจ้า

- หลังจากพรรณนาถึงชะตากรรม
ของคนต่างชาติที่ไม่เชื่อพระเจ้าแล้ว
ท่านก็หันมาพูดกับพวกที่มีอภิสิทธิ์

ทางศาสนาว่า แม้พวกเขาจะรู้พระ-
ประสงค์ของพระเจ้า แต่พวกเขาก็มี
ความผิดเพราะไม่ยอมดำเนินชีวิต
ตามความเชื่อนั้น

■ ปัจจุบันคนที่เติบโตในครอบครัว
คริสเตียนก็ถือว่ามื่อภิสทิสททางศาสนา
เช่นกัน และเปาโลก็กำลังกล่าวโทษ
พวกเขาด้วยเช่นกันถ้าพวกเขาไม่
ดำเนินชีวิตตามสิ่งที่ได้รู้มา

ข้อ 25-29 การเข้าสู่หนัดเป็น
สัญลักษณ์ของพันธสัญญาพิเศษ
ระหว่างพระเจ้ากับประชากรของ
พระองค์ ผู้ชายชาวยิวทุกคนต้องทำ
พิธีนี้ (ปฐม.17:9-14)

■ เปาโลกล่าวว่าความเป็นชาวยิว
(เข้าสู่หนัด) ไม่มีความหมายอะไร
หากคนคนนั้นไม่เชื่อฟังธรรม-
บัญญัติของพระเจ้า ในทางตรงกัน
ข้ามชาวต่างชาติ (ไม่ได้เข้าสู่หนัด)
จะได้รับความรักและการยอมรับ
จากพระเจ้าหากพวกเขาปฏิบัติตาม
ข้อกำหนดของธรรมบัญญัติ

■ แล้วเปาโลก็อธิบายต่อไปว่าชาว-
ยิวแท้ (ผู้ที่พระเจ้าพอพระทัย)
ไม่ใช่คนที่เข้าสู่หนัด (คนยิว “แต่
เพียงภายนอก”) แต่เป็นคนที่มื่อใจ
เพื่อพระเจ้า และเชื่อฟังพระองค์
(คนยิวภายใน)

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ และการตอบสนอง

ข้อ 24 ถ้าเราอ้างว่าเป็นประชากร
ของพระเจ้า ชีวิตของเราสมควรสะท้อน
พระลักษณะของพระเจ้า

■ เมื่อเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า เราทำ
ให้พระนามของพระองค์เสื่อมเสีย
คนอื่นอาจลบหลู่ดูหมิ่นพระเจ้า
เพราะเราเป็นเหตุ

■ เมื่อคนเฝ้ามองชีวิตของเรา พวก
เขาจะรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับพระเจ้า?

แค่เราเชื่อฟังพระเจ้า

ก็ถวายเกียรติแด่พระองค์แล้ว

■ ในวันนี้ มีอะไรบ้างที่เราตั้งใจจะ
เชื่อฟังพระเจ้า?

อธิษฐาน

■ ทูลขอพระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเปิดความคิดของเราให้เรารู้ว่า มีสิ่งใดบ้างที่เราไม่อุทิศตัวและไม่เชื่อฟังพระเจ้า เพื่อเราจะอุทิศตัวและเชื่อฟังพระองค์ได้

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

วันที่ 5 ตุลาคม

โรม 3:1-8

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:2

“เยรูซาเล็มเอ๋ย แท้ของพวกข้าพเจ้า กำลังยืนอยู่ภายในประตูกำแพงของเธอ”

อ่านพระธรรม โรม 3:1-8 ซ้ำ ๆ

1 รอบ

เราที่เป็นคริสเตียนคือยิวฝ่ายวิญญาน พระธรรมตอนนี้ได้บอกเราถึงข้อได้เปรียบที่เราได้รับมอบให้รักษาพระดำรัสนั้นหมายความว่าอย่างไรในเชิงปฏิบัติ? (ข้อ 2)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 2

ชนชาติยิวได้เปรียบชนชาติอื่นอยู่หลายประการคือ

[1] พระเจ้าประทานธรรมบัญญัติให้พวกเขา (“พระดำรัสของพระเจ้า” อพย.19,20, ฉธบ.4:8)

[2] พระเมสสิยาห์บังเกิดมาในโลกผ่านทางชนชาติยิว (อสย. 11:1-10; มธ.1:1-17)

[3] เขาเป็นผู้รับประโยชน์จากพันธสัญญากับพระเจ้าเอง (ปฐมก. 17:1-16, อพย.19:3-6)

- แต่สิทธิพิเศษเหล่านี้ไม่ได้ทำให้ชนชาติยิวอยู่ในฐานะที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ เลย (ดู3:9)
- แท้จริงแล้วชาวยิวยังต้องมีความรับผิดชอบสูงกว่าในการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระเจ้า

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ และการตอบสนอง

ข้อ 1 เป็นต้นไป เปาโลช่างวาดภาพได้น่าสลดใจจริง ๆ

- เราทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนต่างชาติต่างศาสนา คนที่มีมนุษยธรรม หรือคนเคร่งศาสนา ล้วนแต่ถูกพิพากษา โดยการกระทำของตงทั้งสิ้น
- ธรรมบัญญัติซึ่งพระเจ้าประทานให้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต กลับเป็นตัวสะท้อนให้เห็นการกระทำที่ชั่วร้ายของเรา

▪ ถ้าเช่นนั้นเรายังมีความหวังอะไรอีกเล่า? เปาโลบอกว่ามี

▪ จริงอยู่ธรรมบัญญัติกล่าวโทษเรา แต่ธรรมบัญญัติไม่ใช่พื้นฐานแห่งความหวังของเรา พระเจ้าเองทรงเป็นความหวังของเรา

▪ โดยความชอบธรรมและความรักแสนวิเศษของพระองค์ พระองค์ทรงมอบชีวิตนิรันดร์ให้แก่เรา

▪ เราได้รับการช่วยกู้โดยทางความเชื่อในองค์พระคริสต์ไม่ใช่โดยทางธรรมบัญญัติ

▪ เราได้รับความรอดในฐานะของ-ขวัญจากพระบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรัก ไม่ใช่เพราะการกระทำใดๆ ของเรา

สิ่งที่ต้องย้ำคือ

พระบัญญัติไม่ใช่ความหวังของเรา

แต่พระเจ้าต่างหาก

ที่เป็นความหวังของเรา

แต่พระบัญญัติทำให้

เรารู้จักพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

■ ในปีที่ผ่านมาจากการเฝ้าเดี่ยว
ทำ QT เราได้รู้จักพระเจ้ามากขึ้นใน
เรื่องไหนบ้าง และเกี่ยวข้องกับเรา
อย่างไร?

ข้อ 5-8 บางคนคิดว่าเรา
ไม่จำเป็นต้องกังวลเรื่องความบาป
เพราะ

[1] เป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่จะ
ให้อภัย

[2] พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความ
รัก พระองค์จะไม่ทรงพิพากษา
ลงโทษเรา

[3] บาปก็ไม่ได้เลวร้ายอะไรนัก
มันสอนบทเรียนที่มีค่าแก่เรา
หรือ

[4] เราจำเป็นต้องเป็นส่วนหนึ่ง
ของสังคมและวัฒนธรรมรอบ
ตัวเรา

■ เป็นเรื่องง่ายเหลือเกินที่จะรับ
พระคุณพระเจ้าโดยไม่เห็นคุณค่า
เลย แต่พระเจ้าจะทรงมองข้าม
ความบาปไม่ได้

ไม่ว่าจะแก้ตัวอย่างไรก็ตาม
คนบาปทั้งหลาย
จะต้องตอบพระเจ้า
ในเรื่องความบาปที่ทำลงไป

■ ดังนั้น ให้เราถามตัวเองว่า เรา
สามารถตอบพระเจ้าเรื่องความบาป
ที่เราทำไปได้หรือไม่?

■ จริง ๆ แล้วคำตอบคือไม่ได้ แต่ก็
ยังไม่สายเกินไป ให้เรา

[1] สรรภาพกับพระเจ้า

[2] ตั้งใจหันจากความบาปนั้น
100%

[3] ทูลขอพระวิญญูณบรสิสุทธิ์ให้
ครอบครองชีวิตเราและ

[4] ตั้งใจใช้เวลาใคร่ครวญพระ-
วจนะของพระเจ้าอย่างจริงจัง
อย่างน้อยทุกวัน

วันที่ 6 ตุลาคม

โรม 3:9-20

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:2

“เยรูซาเล็มเอ๋ย เท้าของพวกเขา
ข้าพเจ้า กำลังยืนอยู่ภายในประตู
กำแพงของเธอ”

อ่านพระธรรม โรม 3:9-20
ซ้ำ ๆ 1 รอบ

ในพระธรรมตอนนี้ได้บอกว่หน้าที่
ของธรรมบัญญัติคืออะไร? (ข้อ 20)

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้

ข้อ 10-18 เปาโลอ้าง
พันธสัญญาเดิมเพื่อแสดงให้เห็นว่า
มนุษยชาติโดยทั่วไปนั้นจมอยู่ใน
ความบาป ซึ่งเป็นสภาพที่พระเจ้า
ไม่อาจยอมรับได้

■ เราเคยมองตัวเองใหม่ว่า “ฉัน
ไม่ได้เลวร้ายอะไร ฉันก็เป็นคนดีอยู่
เหมือนกัน” จงดูข้อพระคัมภีร์
ตอนนี้ว่ามีอะไรเข้ากับเราบ้าง

■ เราเคยโกหกไหม? เราเคยทำร้าย
ความรู้สึกคนอื่นด้วยคำพูดหรือน้ำ
เสียงไหม? เราชมชื่นต่อผู้ใดบ้าง
ไหม? เราเคยโกรธคนที่ไม่เห็นด้วย
กับเราอย่างรุนแรงบ้างไหม?

■ ความคิด คำพูด และการกระทำ
ของเรา ก็เหมือนคนอื่น ๆ ในโลก
คือมีความผิดต่อหน้าพระเจ้า

■ เราต้องจำไว้ว่าในสายพระเนตร
พระเจ้า เราเป็นคนบาปซึ่งถูกตัด
ขาดจากพระองค์

อย่าปฏิเสธความจริงที่ว่า
เราเป็นคนบาป
แต่จงยอมให้ความจริงนี้
นำเราไปถึงพระคริสต์

ข้อ 19 เมื่อมีคนกล่าวหาว่า
เราทำผิด เรามีปฏิกิริยาอย่างไร?
ปฏิเสธโต้แย้ง หรือปกป้องตนเอง

■ พระคัมภีร์บอกเราว่าโลกยื่นเย็บ
และอยู่ภายใต้การพิพากษาของ
พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ ไรซึ่งคำ
แก้ตัวและคำโต้แย้ง

■ เรามาถึงจุดที่จะเลิกปกป้องตัวเอง และเผด็จการตัดสินจากพระเจ้าหรือยัง? ถ้าเรายังไม่ถึงจุดนี้ จงหยุดคิดสักครู่แล้วสารภาพบาปของเรากับพระองค์ และถ้าเรามาถึงจุดนี้แล้ว พระคัมภีร์ข้อต่อ ๆ ไปก็จะเป็นข่าวดีสำหรับเราอย่างแท้จริง

ข้อ 20,31 จากพระธรรมสองข้อนี้ เราเห็นจุดมุ่งหมายของธรรมบัญญัติสองประการ

■ **ประการแรก** ธรรมบัญญัติชี้ให้เห็นความผิดของเรา ให้เรารู้ว่าตนเองเป็นคนบาปที่ช่วยตนเองไม่ได้ และต้องพึ่งพระเมตตาจากพระเยซูคริสต์

■ **ประการที่สอง** กฎทางจริยธรรมที่ปรากฏในธรรมบัญญัติสามารถใช้เป็นแนวทางการประพฤติของเรา โดยยึดถือมาตรฐานทางศีลธรรมของพระเจ้า

■ เราไม่สามารถซื้อความรอดมาได้ โดยการรักษาระบบบัญญัติ (นอกจากพระคริสต์แล้วไม่มีใครสามารถ

รักษาระบบบัญญัติได้อย่างสมบูรณ์) แต่เราทำให้พระเจ้าพอพระทัยเมื่อเราดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ที่ทรงเปิดเผยให้เราทราบ

การตอบสนอง

■ เมื่อเราเข้าใจบทบาทหน้าที่ของธรรมบัญญัติแล้ว เราจะเห็นว่า

สิ่งที่จะช่วยเรา

ให้พ้นจากความบาปผิด

ไม่ใช่ธรรมบัญญัติ

หรือการทำตามธรรมบัญญัติ

แต่มาจากการเชื่อฟัง

ในพระเยซูคริสต์เท่านั้น

■ ถ้าเรายังไม่รู้จักพระเจ้า เราก็ควรจะมอบชีวิตให้กับพระเยซูคริสต์ และถ้าเรามอบชีวิตให้กับพระเยซูคริสต์แล้ว เราต้องถามตัวเราเองว่า เรามอบทั้งหมดหรือไม่? เราหวงไว้สำหรับตัวเราอยู่หรือเปล่า? เพราะแท้จริงการมอบชีวิตทั้งหมดให้กับพระเยซูคริสต์นั้น ประโยชน์และพระพรจะตกกับเราอย่างเต็ม ๆ

วันที่ 7 ตุลาคม

โรม 3:21-31

อธิษฐานสั้น ๆ ขอกการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:3

“เยรูซาเล็มเอ๋ย เขาสร้างไว้เป็นนคร ซึ่งประสานแน่นไว้ด้วยกัน”

อ่านพระธรรม โรม 3:21-31

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

พระธรรมตอนนี้ได้บอกอย่างชัดเจนถึงลักษณะสำคัญของมนุษย์ทุกคนที่เหมือนกันคืออะไร? (ข้อ 23)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 24 “การนับเป็นผู้ชอบธรรม” หมายความว่าคนคนนั้นได้รับการประกาศว่าไม่มีความผิด

■ เมื่อผู้พิพากษาในศาลประกาศว่าจำเลยไม่ผิด ข้อกล่าวหาต่าง ๆ ก็ถูกลบออกไปจากประวัติของเขา ซึ่งตามกฎหมายถือว่าคนคนนั้นไม่เคยถูกกล่าวโทษเลย

■ เมื่อพระเจ้าทรงอภัยบาปของเรา ประวัติของเราก็ขาวสะอาด และจากมุมมองของพระเจ้าก็เหมือนกับว่าเราไม่เคยทำบาปมาก่อนเลย

ข้อ 28 เหตุใดพระเจ้า ทรงช่วยเราให้รอดผ่านทางความเชื่อเท่านั้น

[1] ความเชื่อขจัดความเยื่อหยิ่งของมนุษย์ เพราะความเชื่อไม่ใช่การกระทำของเรา

[2] ความเชื่อยกย่องสิ่งที่พระเจ้าทรงทำ ไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ทำ

[3] ความเชื่อเป็นการยอมรับว่าเราไม่สามารถรักษาระบบบัญญัติหรือไปถึงมาตรฐานของพระเจ้าได้ เราจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ

[4] ความเชื่อมีรากฐานอยู่บนความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า ไม่ใช่การกระทำของเราเพื่อพระเจ้า

**ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ ข้อ
21-29 และการตอบสนอง**

หลังจากที่เปาโลพูดถึงข่าวร้ายเรื่อง
ความบาปของเราและการพิพากษา
ลงโทษของพระเจ้าแล้ว เปาโลก็
มอบข่าวดีให้กับเราว่ามีทางหนึ่งซึ่ง
ทำให้เราพ้นผิดได้ คือการไว้วางใจ
พระเยซูคริสต์ ให้พระองค์นำความ
ผิดบาปของเราไปเสีย

**การไว้วางใจหมายความว่า
มั่นใจว่าพระเยซู
จะทรงอภัยบาปของเรา
ทำให้เรามีความสัมพันธ์
ที่ถูกต้องกับพระเจ้า
และให้พลังแก่เรา
ในการดำเนินชีวิต
ตามที่พระองค์ทรงสอนเรา**

■ นี่เป็นวิธีการแก้ปัญหของพระ-
เจ้าซึ่งมีมาถึงทุกคน ไม่ว่าในอดีต
เราจะมีเบื้องหลังหรือพฤติกรรม
อย่างไร

**ความจริงที่เป็นข่าวร้าย
ของมนุษย์ทุกคน
ไม่เลือกว่าเป็นใครคือ
ทุกคนเป็นคนบาป**

**แต่ความจริงที่เป็นข่าวดีคือ
พระเยซูทรงรับบาปนั้น
แทนเราแล้ว**

**และเงื่อนไขที่เราจะรับข่าวดีนั้น
คือเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์**

■ แม้เราจะเป็นคริสเตียนแล้วก็ตาม
เราก็ต้องถามตัวเราเองว่า เราได้เชื่อ
ไว้วางใจในพระเยซูคริสต์ทุก ๆ วัน
หรือไม่ และอะไรที่แสดงว่า เรานั้น
เชื่อไว้วางใจในพระเยซูคริสต์จริง ๆ?

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

- ขอบ พระคุณ พระเจ้าสำหรับ
พระเยซูคริสต์ที่สิ้นพระชนม์บน
ไม้กางเขนแทนเราเพื่อเราจะพ้น
จากโทษของความบาปผิดและได้รับ
ความรอด มีชีวิตนิรันดร์
- ทูลขอพระเจ้าให้เราเป็นคนที่ไม่
เพียงเชื่อไว้วางใจพระเจ้าแค่นั้น
ตอนที่เรารับเชื่อเท่านั้น แต่ขอให้
การเชื่อไว้วางใจพระเยซูคริสต์เป็น
วิถีชีวิต[life style] ของเราตลอดไป
- ใช้เวลานี้อธิษฐาน ยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ
- วันนี้ สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 8 ตุลาคม โรม 4:1-12

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:3

“เยรูซาเล็มเอ๋ย เขาสร้างไว้เป็น
นคร ซึ่งประสานแน่นไว้ด้วยกัน”

อ่านพระธรรม โรม 4:1-12

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ ทำให้เรา
เข้าใจว่าอะไรคือบทบาทของพิธี
สühndt?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

- ข้อ 10 การเข้าสู่หัตถ์เป็น
สัญลักษณ์ภายนอกสำหรับชาวยิวว่า
เขาเป็นประชากรพิเศษของพระเจ้า
- การเข้าสู่หัตถ์ของเด็กชายชาวยิว
เป็นการแยกชนชาวยิวออกจากชน
ชาติต่าง ๆ ที่นมัสการพระอื่น
 - ดังนั้นการเข้าสู่หัตถ์จึงเป็นพิธีที่
สำคัญมาก พระเจ้าประทานพระพร

และพระบัญชาแก่อับราฮัมให้ทำพิธี
สุหนัต (ปฐมก.17:9-14)

ข้อ 10-12 พิธีกรรมไม่ได้ทำให้
อับราฮัมได้รับพระพร เพราะเขา
ได้รับพระพรมานานก่อนจะมีพิธี
สุหนัตเสียอีก

■ พระเจ้าทรงโปรดปรานอับราฮัม
เพราะความเชื่อของท่าน ไม่ใช่เพราะ
ท่านเข้าสุหนัต พระธรรมปฐมกาล
12:1-4 ระบุว่าพระเจ้าทรงเรียก
อับราฮัมเมื่ออายุ 75 ปี แต่พิธีเข้า
สุหนัตเพิ่มมีขึ้นเมื่อท่านอายุ 99 ปี
(ปฐมก.17:1-14)

■ พิธีกรรมและศาสนพิธีต่างๆ ทำ
หน้าที่เป็นเครื่องเตือนให้ระลึกถึง
ความเชื่อของเราเท่านั้น และใช้
สอนผู้เชื่อใหม่หรือผู้เชื่ออายุน้อย
เราไม่ควรคิดว่าพิธีกรรมต่างๆ จะ
ทำให้เรามีคุณความดีใดๆ ต่อหน้า
พระเจ้า

■ พิธีกรรมเหล่านี้เป็นเพียงสัญลักษณ์
ภายนอกที่สำแดงให้เห็นถึง
ความเชื่อและความวางใจภายใน

ศูนย์กลางความเชื่อของเรา

ควรจะอยู่ที่พระคริสต์

และการช่วยให้รอดของพระองค์
ไม่ใช่ที่การกระทำของเราเอง

ข้อคิดจากพระธรรมบทอนันี และการตอบสนอง

ข้อ 5 เมื่อบางคนรู้ว่าเราได้รับ
การช่วยให้รอดโดยทางความเชื่อ
เขาก็เริ่มกังวลว่า “ฉันมีความเชื่อ
เพียงพอหรือเปล่า?” และเริ่มสงสัย
ว่า “ความเชื่อของฉันเข้มแข็งพอจะ
ช่วยฉันให้รอดหรือไม่?”

■ คนที่คิดแบบนี้พลาดไปถนัด
พระเยซูคริสต์ต่างหากที่เป็นผู้ช่วย
เราให้รอด ไม่ใช่ความรู้สึกหรือการ
กระทำของเรา และพระองค์ทรง
เข้มแข็งพอที่จะช่วยเราให้รอดได้
ไม่ว่าความเชื่อของเราจะอ่อนแอ
เพียงใด

■ พระเยซูประทานความรอดแก่เรา
เป็นของขวัญเพราะพระองค์ทรงรัก
เรา ไม่ใช่เพราะเราเอาความเชื่อที่
สูงส่งไปแลกเอาความรอดมา

- ถ้าอย่างนั้นแล้วความเชื่อมีบทบาทอย่างไรเล่า?

ความเชื่อคือการเชื่อมั่นและไว้วางใจในพระเยซูคริสต์ โดยมอบชีวิตให้พระองค์ และยื่นมือออกมารับของขวัญแห่งความรอดอันมหัศจรรย์ของพระองค์

ข้อ 6-8 เราควรทำอย่างไรกับความรู้สึกผิด?

- กษัตริย์ดาวิดทำผิดบาปอย่างใหญ่หลวง คือล่วงประเวณี ซำคน และโกหก แต่ท่านก็ชื่นชมยินดีเมื่อได้รับการอภัย

- เราก็อชื่นชมยินดีเช่นนี้ได้เมื่อเรา
 - [1] ยอมรับความรู้สึกผิดที่เกิดขึ้น และตระหนักว่าเราได้ทำบาป
 - [2] ยอมรับผิดกับพระเจ้าและทูลขอการอภัย และ
 - [3] เลิกรู้สึกผิดและเชื่อว่าพระเจ้าทรงยกโทษให้เราแล้ว

- ขั้นตอนเหล่านี้อาจทำได้ยากหากบาปนั้นหยั่งรากและเติบโตมานานหลายปี แต่เราต้องจำไว้ว่าพระเยซูทรงเต็มใจและสามารถยกโทษบาปทุกอย่างได้

- เมื่อพิจารณาถึงราคาอันสูง สิ่งที่พระองค์ทรงจ่ายที่กางเขน การคิดว่าบาปของเราหนักหนาเกินกว่าที่พระโลหิตของพระองค์จะชำระได้ก็เป็นความเย่อหยิ่ง

แม้ความเชื่อของเราจะอ่อนแอ จิตสำนึกของเราจะยังคงฟุ้งอยู่ และความทรงจำอาจจะยังหลอกหลอนเรา แต่พระวาระของพระเจ้าประกาศว่า
บาปที่สารภาพต่อพระองค์นั้นได้รับการอภัยแล้ว (1ยน.1:9)

- ให้เราใช้เวลาทบทวนชีวิตทั้งหมดที่ผ่านมาของเรา มีอะไรที่เรายังรู้สึกติดขัดอยู่ เช่น ทำไมชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราเติบโตช้าเหลือเกิน? ทำไมเราจึงมีความคิดไม่ดีเข้ามาในหัว ความคิดเราบ่อเยเหลือเกิน? หรือทำไมเราจึงฝันไม่ดี หรือถูกผีอำบ่อยมาก? นี่อาจเป็นสิ่งที่เตือนเราถึงความบาปที่ซ่อนเร้น หรือความเชื่อที่ไม่ถูกต้องของเราก็ได้ เราเป็นเช่นนั้นหรือไม่? _____

วันที่ 9 ตุลาคม

โรม 4:13-25

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:3

“เยรูซาเล็มเอ๋ย เขาสร้างไว้เป็นนคร ซึ่งประสานแน่นไว้ด้วยกัน”

อ่านพระธรรม โรม 4:13-25
ซ้ำ ๆ 1 รอบ

ท่านได้เรียนรู้เรื่องการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อจากชีวิตของอับราฮัมในแง่มุมไหนบ้าง?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 16

เปาโลอธิบายว่าอับราฮัมเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเพราะความเชื่อเพียงอย่างเดียว

- ตั้งแต่ก่อนที่ท่านจะได้ยินเรื่องพิธีกรรมซึ่งต่อมามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชาวยิว

- เราเองก็รอดโดยทางความเชื่อเพียงอย่างเดียวเช่นกัน ไม่ใช่รอดโดยการรักพระเจ้าและทำความดี

- ทั้งไม่ใช่รอดโดยความเชื่อร่วมกับการทำดี หรือโดยความเชื่อร่วมกับความรัก

เรารอดได้โดย

ทางความเชื่อในพระคริสต์

ไว้วางใจพระองค์ว่า

ทรงอภัยบาปทั้งสิ้นของเราได้

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ และการตอบสนอง

ข้อ 21 อับราฮัมไม่เคยสงสัยว่าพระเจ้าจะทรงทำตามพระสัญญาหรือไม่?

- ชีวิตของท่านมีทั้งความผิดพลาด ความบาป ความล้มเหลว ทั้งยังมีสติปัญญาคุณความดีด้วย แต่ท่านไว้วางใจพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ

- ความเชื่อของท่านเข้มแข็งขึ้นผ่านอุปสรรคที่ท่านได้เผชิญและชีวิตของท่านก็เป็นแบบอย่างของความเชื่อที่แสดงออกมาเป็นการกระทำ

- ถ้าอับราฮัมมองกำลังของตนเองในการจะเอาชนะชาวคานาอัน และตั้งชนชาติขึ้น ท่านคงจะหมดกำลังใจและยอมแพ้ แต่อับราฮัม

มองที่พระเจ้า เชื่อฟังพระองค์ และ
รอคอยให้พระเจ้าทำให้พระวางนะ
ของพระองค์สำเร็จ

- อับราฮัมเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับ
เราที่เป็นมนุษย์เดินดินที่ทำบาป
แม้ว่าเราจะตั้งใจที่จะไม่กระทำ
- อย่าให้อดีตของเรามาหลอกหลวง
เรา แต่ให้เรามองไปข้างหน้าด้วย
ความเชื่อ
- มือดีทำอะไรที่ปรักปรำเราหรือไม่
อย่าเชื่อการหลอกหลวงที่ซาตานใช้
นำสิ่งนั้นมาให้พระเจ้า จัดการมัน
โดยการสารภาพต่อพระองค์และ
พระเยซูคริสต์ที่ไม้กางเขนนั้นจะ
จัดการได้อย่างราบคาบ 100 %

ข้อ 25 เมื่อเราเชื่อ การแลกเปลี่ยน
ก็เกิดขึ้น

**เรามอบบาปของเราแก่พระคริสต์
และพระองค์ประทาน
ความชอบธรรมและการอภัย
แก่เรา (ดู 2 คร.5:21)**

- เราไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อให้ได้มาซึ่ง
สิ่งเหล่านี้

**เราได้รับความชอบธรรมของพระเจ้า
ได้โดยทางพระคริสต์เท่านั้น**

- ช่างเป็นการแลกเปลี่ยนที่เราได้
กำไรมากจริงๆ แต่หลายคนก็ยัง
เลือกที่จะปฏิเสธโอกาสนี้เพียงเพื่อ
จะ “เฟลิดเฟลิน” กับความบาป
ของตนต่อไป
- ถ้าเรายัง “เฟลิดเฟลิน” ในความ
บาป แสดงว่า เรายังไม่เข้าใจและรู้
ซึ่งถึงความบาปอย่างแท้จริง

**เราต้องขอพระวิญญูตามบริสุทธิ
ทำงานในใจ ในความคิดของเรา
ให้เราเห็นความจริงของความบาป
ผลของความบาป
ที่มีต่อชีวิตของเรา**

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

■ ขอบพระคุณพระเจ้าที่อดีตของ
เราไม่สามารถปรับปรำเราได้ เพราะ
พระเยซูคริสต์ได้สิ้นพระชนม์บน
ไม้กางเขนจ่ายราคาความบาปนั้น
เรียบร้อยแล้ว

■ ขอบพระคุณพระวิญญาณบริสุทธิ์
ที่เปิดเผยความบาปผิดให้เราทราบ
เพื่อเราจะนำมาสารภาพและมีชีวิต
ที่เป็นไทได้อย่างเต็มขนาด

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 10 ตุลาคม

โรม 5:1-11

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:4

“เป็นที่ที่บรรดาเผ่าต่าง ๆ ขึ้นไป
คือบรรดาเผ่าของพระเจ้า ดังที่ได้
กำหนดไว้แก่อิสราเอล ให้ถวาย
โมทนาแก่พระนามของพระเจ้า”

อ่านพระธรรม โรม 5:1-11

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

พระธรรมตอนนี้ได้บอกว่าจะอะไรคือ
ผลของความทุกข์ยาก? (ข้อ 5)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 1-5

พระคัมภีร์ตอนนี้มีแนวคิดที่เข้าใจ
ยาก เพื่อจะทำความเข้าใจกับ 4
บทต่อไป เราต้องระลึกถึงความเป็น
จริงทั้งสองด้านของชีวิตคริสเตียน

■ ในด้านหนึ่งเรามีความบริบูรณ์ใน
พระคริสต์ (พระองค์ทรงยอมรับ

เราอย่างแน่นอนแล้ว) แต่ในอีกด้านหนึ่งเราก็กำลังเติบโตขึ้นในพระคริสต์ (เรากำลังเปลี่ยนเป็นเหมือนพระองค์มากยิ่งขึ้น)

■ เรามีสถานภาพของกษัตริย์และมีความรับผิดชอบแบบทาสในเวลาเดียวกัน เราารู้สึกได้ถึงการสถิตอยู่ด้วยของพระคริสต์และรู้สึกได้ถึงแรงกดดันของบาป เรามีสันติสุขในความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า แต่เราก็กังต้องเผชิญกับปัญหาประจำวันมากมายที่ช่วยให้เราเติบโตขึ้น

■ ถ้าเราระลึกถึงความจริงทั้งสองด้านนี้ในชีวิตคริสเตียน เราก็กจะไม่ท้อแท้เมื่อเผชิญกับการทดลองและปัญหาต่างๆ และเราจะเรียนรู้ที่จะพึ่งพาฤทธิ์เดชของพระคริสต์ผู้ซึ่งดำรงอยู่ในเราโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้

ข้อ 8 “ขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น” นี่เป็นถ้อยคำที่มหัศจรรย์

■ พระเจ้าทรงส่งพระเยซูคริสต์มาสิ้นพระชนม์เพื่อเรา ไม่ใช่เพราะเราเป็นคนดีพอ แต่เพราะพระองค์ทรงรักเรายิ่งนัก

เมื่อไรก็ตามที่เรารู้สึกไม่แน่ใจ
ในความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรา
จงระลึกว่าพระองค์ทรงรักเรา
ตั้งแต่วันที่เรายัง
จะกลับใจมาหาพระองค์

■ ถ้าพระเจ้าทรงรักเราขณะที่เรายังกบฏอยู่ ตอนนี้เมื่อเรารักพระองค์ตอบและยอมรับความช่วยเหลือจากพระเจ้าแล้วก็จะทำให้เราเติบโตขึ้น

ข้อ 9,10 ความรักเป็นเหตุให้พระคริสต์สิ้นพระชนม์เป็นความรักเดียวกันกับที่ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาอยู่ในเราและนำเราในแต่ละวัน

■ ฤทธิ์อำนาจที่ทำให้พระคริสต์เป็นขึ้นจากความตายเป็นฤทธิ์อำนาจเดียวกันกับที่ช่วยเราให้รอดและช่วยเราในการดำเนินชีวิตประจำวัน

■ จงแน่ใจเถิดว่าเมื่อเริ่มต้นชีวิตกับพระคริสต์ เรามีแหล่งพลังและความรักที่จะให้ความช่วยเหลือเราได้ทุกวัน

เมื่อเราเผชิญกับการทดลองหรือการทำทายเป็นไฉน

เราสามารถอธิษฐานทูลขอพลังและความรักของพระเจ้าในยามที่เราต้องการได้

การตอบสนอง

■ แล้วจะมีอะไรที่ขวางกั้นไม่ให้ความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้าหรือไม่?

■ ไม่มีอย่างแน่นอน เพราะพระเจ้าทรงรักเราถึงขนาดยอมให้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์คือพระเยซูคริสต์มาสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนแทนเรา

■ ดังนั้น หากมีอะไรในชีวิตหรือมีความรู้สึกอะไรที่ขวางกั้นเรากับพระเจ้า สิ่งนั้นไม่ได้มาจากพระเจ้าอย่างแน่นอน

■ ถ้าเป็นความบาปก็ให้เราสารภาพ เพราะพระเจ้าทรงยกโทษเราอย่างแน่นอน และถ้าเรายังรู้สึกถูกขวาง-

กั้นอยู่ให้ขับไล่ความรู้สึกนั้นออกไป และประกาศยืนยันความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรานั้น นำความคิดของเราทั้งหมดให้อยู่ภายใต้พระคริสต์ และดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อตามที่พระธรรมโรมตอนนี้ได้กล่าวไว้

บันทึก ลึกที่เราได้รับจากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้

อธิษฐาน

■ ขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงรักเรา เพราะแม้ความทุกข์ยากก็ไม่สามารถขวางกั้นเรากับพระองค์ได้ แต่กลับให้ความหวังกับเราเสมอ

■ ขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงรักเรามากจนให้พระบุตรมาตายแทนความบาปเรา และให้พระวิญญาณบริสุทธิ์กับเราเพื่อเราจะดำเนินชีวิตในฤทธิ์เดชของพระองค์ได้

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

วันที่ 11 ตุลาคม สวดที่ บทที่ 102

อธิษฐานสั้น ๗ ขอบการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:4

“เป็นที่ที่บรรดาเผ่าต่าง ๆ ขึ้นไป
คือบรรดาเผ่าของพระเจ้า ดังที่ได้
กำหนดไว้แก่อิสราเอล ให้ถวาย
โมทนาแก่พระนามของพระเจ้า”

อ่านพระธรรม สดุดี 102 ซ้ำ ๆ

1 รอบ

สาระสำคัญ

พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ ทรงเป็นนิรันดร์และไม่มีวันเปลี่ยนแปลง เราจึงวางใจได้ว่า พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือประชากรของพระองค์ในยุคนี้เหมือนกับที่พระองค์ทรงทำมาแล้วในยุคก่อน ๆ

ผู้เขียนสดุดีบทนี้ได้พูดถึงความมั่นคงของพระเจ้าอย่างไรบ้าง?
(ข้อ 25-28)

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ และ การตอบสนอง

ข้อ 3,4 ผู้เขียนสดุดีรู้สึกยำแ่ยจนลืมรับประทานอาหาร

■ เมื่อเราเจ็บป่วยและสิ้นหวัง วันคืนของเรา ก็ผ่านไปโดยไม่ทันรู้ตัวและเรารู้สึกใส่ใจกระทั่งความต้องการพื้นฐานของเราเอง ในเวลาเช่นนี้มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงปกป้องและเป็นกำลังของเรา

เมื่อในยามที่เราอ่อนแอ
เกินกว่าจะต่อสู้
เราก็ยังพึ่งพาพระเจ้าได้
บ่อยครั้งพระเจ้าจะสำแดง
ฤทธิ์อำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
เมื่อเราขอมรับว่าเราอ่อนแอ

ข้อ 25-27 ปัญหาที่หนักหน่วง (102:9,10) ทำให้ผู้เขียนสดุดีบทนี้ รู้สึกว่าตนถูกปฏิเสธและถูกทอดทิ้ง

■ ปัญหาและความปวดร้าวใจอาจทำให้เรา

■ แม้เราจะรู้สึกโดดเดี่ยวแต่องค์พระผู้สร้างทรงอยู่กับเราตลอดเวลา

และพระองค์จะทรงรักษาพระสัญญาทั้งสิ้น โลกนี้จะพินาศไปแต่พระเจ้าจะยังทรงดำรงอยู่

■ พระธรรมฮีบรู 1:10-12 อ้างถึงสดุดีตอนนี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าทรงดำรงอยู่และมีส่วนในการสร้างโลกด้วย

ดังนั้น จะเป็นการซาญฉลาดที่สุดที่เราจะขอมรับด้วยความถ่อมใจว่าเราช่วยตัวเราเองไม่ได้ ต้องพึ่งพาพระองค์อยู่เสมอ ซึ่งนี่คือความจริง และชีวิตของเราก็จะพบกับ การช่วยกู้ด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

■ ขณะนี้เรากำลังเผชิญความยากลำบากอะไรหรือไม่?

■ ให้เราเข้ามาทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระองค์ทรงพร้อมเสมอที่จะช่วยกู้เรา

วันที่ 12 ตุลาคม

สดุดี บทที่ 103

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:4

“เป็นที่ที่บรรดาเผ่าต่าง ๆ ขึ้นไป
คือบรรดาเผ่าของพระเจ้า ดังที่ได้
กำหนดไว้แก่อิสราเอล ให้ถวาย
โมทนาแก่พระนามของพระเจ้า”

อ่านพระธรรม สดุดี 103 ซ้ำ ๆ

1 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ เมื่อเราทำบาปผิด พระเจ้าจะมีปฏิกิริยาต่อเราอย่างไร? (ข้อ 10)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 13,14

มนุษย์นั้นเปราะบางแต่พระเจ้าทรงดูแลเราตลอดกาล

■ เรามักมองพระเจ้าในฐานะผู้พิพากษาและผู้ออกกฎหมายโดยลืมไปว่าพระองค์ทรงเมตตาและห่วงใยเรา

เมื่อพระเจ้าทรงสำรวจชีวิตเรา พระองค์ไม่เคยลืมนึกว่าเราเป็นมนุษย์ แต่เราก็ไม่ควรเอาความอ่อนแอนั้นมาเป็นข้ออ้างในการทำบาป

■ พระเมตตาของพระเจ้าทำให้พระองค์ต้องพิจารณาทุกอย่างร่วมกัน พระเจ้าจะปฏิบัติต่อเราด้วยความเมตตา จงวางใจในพระองค์

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ข้อ 1 เป็นต้นไปและการตอบสนอง

ดาวิดสรรเสริญพระเจ้าโดยเน้นที่พระราชกิจอันน่ายกย่องของพระองค์

■ เรามักบ่นเรื่องชีวิต แต่คำสรรเสริญของดาวิดทำให้เรามีเรื่องสรรเสริญพระเจ้าได้มากมายเช่น พระองค์ทรงยกโทษบาปของเรา รักษาเราให้หายโรค ไล่เราจากความตาย ทรงรักและเมตตาเรา ทำให้เราสมปรารถนา และประทานความชอบธรรมและความยุติธรรม เราได้รับสิ่งเหล่านี้ทั้ง ๆ ที่เราไม่คู่ควรเลย

ไม่ว่าเส้นทางชีวิตของเรา
จะยากเย็นเพียงใด
เรายังนับพระพรได้เสมอ
ไม่ว่าในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต
เมื่อเรารู้สึกเหมือน
ไม่มีอะไรจะสรรเสริญพระเจ้า
จงอ่านสดุดีของดาวิด

■ ส่วนใหญ่เราไม่มีปัญหาเรื่องการ
ทูลขอพระเจ้า หรือเรื่องการขอบ-
พระคุณพระเจ้า แต่เมื่อพูดถึงการ
สรรเสริญพระเจ้า เราก็มารู้ว่าเราจะ
สรรสริญอย่างไรดี

■ ดังนั้น ในการเฝ้าเดี่ยววันนี้ เรา
ได้เรียนรู้วิธีการสรรเสริญพระเจ้า
จากพระราชกิจอันน่าทึ่งของ
พระองค์ เมื่อเราคิดเช่นนี้ เราก็มึ
เรื่องที่จะสรรเสริญพระองค์ได้

■ วันนี้ เรามีเรื่องจะสรรเสริญ
พระองค์อะไรบ้าง? ให้เราเขียน
ออกมาและนำสิ่งเหล่านี้มา
สรรเสริญพระองค์ในการอธิษฐาน
วันนี้

1:) _____

2:) _____

3:) _____

4:) _____

5:) _____

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

- ให้เราใช้เวลานี้ยกย่องสรรเสริญพระเจ้าโดยใช้รายการพระราชกิจของพระองค์ที่ทรงกระทำกับเราหรือครอบครัวของเรานั้นมาสรรเสริญและยกย่องพระองค์
- ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ
- วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

วันที่ 13 ตุลาคม สดุดี บทที่ 104

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:5

“พระที่นั่งสำหรับการพิพากษา ๗
ได้ตั้งอยู่ที่นั่นคือพระที่นั่งของ
พระราชวงศ์ดาวิด”

อ่านพระธรรม สดุดี 104 ซ้ำ ๆ
1 รอบ

สาระสำคัญ พระเจ้าไม่เพียงสร้าง
สรรพสิ่งเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรง
ดูแลรักษาสິงต่าง ๆ ที่พระองค์ทรง
สร้างขึ้นด้วย ความเอาใจใส่ของ
พระองค์ทำให้เราชื่นชมยินดี

จากพระธรรมตอนนี้ ผู้เขียนได้
บรรยายถึงความยิ่งใหญ่และฤทธา-
นุภาพของพระองค์ ในตอนท้ายนั้น
อะไรคือการตอบสนองของเราต่อ
พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่นี้? (ข้อ 33-35)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 5 โลกถูกสร้างขึ้นบนฐานของพระเจ้า “เพื่อไม่ให้มันสิ้นคลอน”

■ ไม่มีใครเคลื่อนย้ายโลกได้นอกจากพระเจ้า แม้ว่าวันหนึ่งฟ้าสวรรค์และโลกจะถูกทำลาย (2 ปต.3:10) แต่พระเจ้าจะทรงสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และโลกใหม่ซึ่งจะคงอยู่ตลอดกาล (อสย.65:17, วว.21:1)

■ ฤทธิ์อำนาจที่รองรับฐานโลกนั้นเป็นฐานอันมั่นคงของเหล่าผู้เชื่อด้วย

ข้อ 26 เลวีอาธานในที่นี้หมายถึงสัตว์ทะเลชนิดหนึ่ง มีขนาดใหญ่และแข็งแรง

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้และ การตอบสนอง

ข้อ 24 สิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นมีมากมายหลากหลาย สะท้อนให้เห็นถึงความสร้างสรรค์ ความดี และสติปัญญาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงรักเรา

■ เมื่อเราสังเกตดูธรรมชาติรอบตัวจงขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความสร้างสรรค์ของพระองค์

จงมองดูผู้คนด้วยมุมมองใหม่

เพราะแต่ละคน

เป็นสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ

แต่ละคนมีพรสวรรค์

ความสามารถ

และของประทานแตกต่างกัน

■ ดังนั้น จากตัวอย่างบทสวดในวันนี้เรามีเรื่องอะไรที่สามารถขอบพระคุณพระเจ้าได้บ้าง

1:) _____

2:) _____

3:) _____

4:) _____

5:) _____

อธิษฐาน

■ เราอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าตามรายการที่เราได้เขียนมาก่อนหน้านี้ ให้เราอธิษฐานสรรเสริญ และขอบพระคุณอยู่เสมอ จนกลายเป็นวิถีชีวิตของเรา

■ อธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับแผนการที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้กับเราทราบ อธิษฐานทูลพระเจ้าให้แผนการนี้สำเร็จตามน้ำพระทัยของพระองค์

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สรรภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ _____

วันที่ 14 ตุลาคม สดุดี 105:1-22

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:5

“พระที่นั่งสำหรับการพิพากษา
ได้ตั้งอยู่ที่นั่นคือพระที่นั่งของ
พระราชวงศ์ดาวิด”

อ่านพระธรรม สดุดี 105:1-22

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

สาระสำคัญ พระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าคือการนำอิสราเอลไปสู่ดินแดนแห่งพันธสัญญา การระลึกถึงการอัครจรรยของพระเจ้าย้ำเตือนให้เราดำเนินชีวิตใกล้ชิดกับพระองค์

พระเจ้าได้ตรัสอะไรกับท่านบ้างจากพระธรรมตอนนี้?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 6-11

พระเจ้าทรงสำแดงบทบัญญัติของพระองค์ต่อมนุษยชาติผ่านทางชนชาติอิสราเอลซึ่งเป็นเชื้อสายของอับราฮัม

- พระเจ้าทรงเลือกอับราฮัมและสัญญาว่าวงศ์วานของเขาจะได้อาศัยในดินแดนคานาอัน (ปัจจุบันคืออิสราเอล) และพวกเขาจะมีจำนวนมากมายเกินกว่าจะนับได้ (ปฐมก. 17:6-8)

- บุตรชายของอับราฮัมคืออิสอัค และบุตรของอิสอัคคือยาโคบ ทั้งสามนี้ถือเป็นบรรพบุรุษผู้ก่อตั้งอิสราเอล พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขาเพราะพวกเขามีความเชื่อ (ดู ฮีบ. 11:8-21)

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 4,5 และการตอบสนอง

ถ้าเรารู้สึกว่าพระเจ้าทรงอยู่ห่างไกล ก็จงค้นหาพระองค์อย่างไม่ลดละ

- พระเจ้าประทานบำเหน็จแก่ผู้ที่แสวงหาพระองค์อย่างจริงจัง (ฮีบ. 11:6)

- พระเยซูทรงสัญญาไว้ว่า “จงหาแล้วจะพบ” (มธ. 7:7)

- ผู้เขียนสดุดีแนะนำวิธีที่จะทำให้เราได้พบพระเจ้าคือ ศึกษาให้ตีว่าพระเจ้าทรงช่วยเหลือคนของพระองค์อย่างไรในอดีต

- พระคัมภีร์บันทึกประวัติศาสตร์ประชากรของพระเจ้า เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ เราจะพบพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักกำลังรอให้เราได้พบพระองค์

ขณะนี้

เราได้พบพระองค์แล้วหรือยัง เพราะเมื่อเราพบพระองค์และรู้จักพระองค์เป็นการส่วนตัวนั้น เราจะมีประสบการณ์กับพระองค์ และปัญหาที่เราเผชิญอยู่นั้น จะเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์

- เรามีประสบการณ์อะไรกับพระองค์บ้าง และในประสบการณ์นั้น เราได้รู้จักพระลักษณะของพระองค์อะไรบ้าง ?

วันที่ 15 ตุลาคม

สดุดี 105:23-45

อธิษฐานสั้น ๆ ขอกการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:5

“พระที่นั่งสำหรับการพิพากษา
ได้ตั้งอยู่ที่นั่นคือพระที่นั่งของ
พระราชวงศ์ดาวิด”

อ่านพระธรรม สดุดี 105:23-45

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

ท่านได้รับการตัดสินใจอะไรบ้าง
จากพระธรรมตอนนี้?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 23-25

พระเจ้าทรงทำให้ชาวอียิปต์เกลียด
ชาวอิสราเอลหรือ?

■ พระเจ้าไม่ได้สร้างความชั่วร้าย
แต่บรรดาผู้เขียนพระคัมภีร์ก็ไม่ได้
แจกแจงผลลัพธ์สุดท้ายของพระเจ้า
กับขั้นตอนในระหว่างนั้นให้เราเห็น
เสมอไป

■ ดังนั้นเมื่อพระเจ้าทรงอวยพร
อิสราเอล ชาวอียิปต์ก็เกลียดพวกเขา
(อพย.1:8-22)

■ เนื่องจากพระเจ้าทรงทำให้ชาว
อิสราเอลได้รับพร จึงอาจกล่าวได้
ว่าพระองค์ทรงทำให้ชาวอียิปต์
เกลียดพวกเขาด้วย พระเจ้าทรงใช้
ความเกลียดชังนี้นำอิสราเอลออก
จากอียิปต์

**ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ในข้อ
45 และการตอบสนอง**

เป้าหมายของพระเจ้าในการช่วยกู้
อิสราเอลคือเพื่อพวกเขาจะ “**รักษา
กฎเกณฑ์และถือปฏิบัติพระธรรม
ของพระองค์**”

■ บ่อยครั้งเราใช้ชีวิตและเสรีภาพ
ของเราตามอำเภอใจ แต่เราควร
ถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้า นี่คือ
เป้าหมายที่พระเจ้าทรงวางไว้ใน
ชีวิตของเราและเป็นเหตุผลที่
พระองค์ประทานพระวจนะของ
พระองค์แก่เรา

จากสวดบทนี้ทำให้เราเห็นว่าการที่เรารักและการทำตามพระบัญญัติของพระเจ้านั้นเป็นการถวายเกียรติแด่พระองค์และจะเป็นเสรีภาพอย่างแท้จริง

■ เพราะถ้าเรารักพระเจ้า เราก็คงอยากจะทำสิ่งที่ผู้ที่เรารักพอใจ และจะเป็นเหตุทำให้เรารักและกระทำตามพระบัญญัติของพระองค์

■ เรามีประสบการณ์รักพระเจ้าและรักพระวามะของพระองค์หรือไม่ และเมื่อเราทำเช่นนี้ เราได้รับพระพรอะไรบ้าง?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับจากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

■ คิดถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงนำและทรงกระทำในชีวิตของเรา และให้เราขอบพระคุณและสรรเสริญพระเจ้าสำหรับประสบการณ์ที่พระเจ้าได้ประทานให้กับเรา

■ ทูลขอพระเจ้าให้เรามีประสบการณ์แห่งการสนิทสนมกับพระองค์มากยิ่งขึ้น ให้เราได้สัมผัสถึงพระทัยของพระองค์ เพื่อว่าเราจะสามารถอธิษฐานในแต่ละวันตามน้ำพระทัยของพระองค์ได้

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ _____

วันที่ 16 ตุลาคม 2 ซามูเอล บทที่ 17

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ **สดุดี 122:6**

“จงอธิษฐานขอสันติภาพให้แก่เยรูซาเล็มว่า “ขอบรรดาผู้ที่รักเธอจงจำเริญ”

อ่านพระธรรม 2 ซามูเอล 17
ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ทำไมอับซาโลมจึงตัดสินใจให้คำปรึกษาของหุซัยดีกว่าของอาหิโธเฟล? (ข้อ 14) _____

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 25

ทั้งโยอาบและอามาสาต่างก็เป็นหลานของดาวิดและเป็นญาติของอับซาโลม แต่เนื่องจากโยอาบออกจากเยรูซาเล็มไปพร้อมกับดาวิด อามาสาจึงมาแทนที่โยอาบในฐานะแม่ทัพของอิสราเอล

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ข้อ 11 และการตอบสนอง

อับซาโลมฟังหุซัยซึ่งยกยอเขา แล้วความหึงหวั่นของอับซาโลมก็กลายเป็นกับดัก

■ หุซัยบอกอับซาโลมว่าเขาจะได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ถ้าเขานำทั้งกองทัพไปต่อสู้กับดาวิดด้วยตัวเอง

■ ความทะเยอทะยานของอับซาโลมนั้นสมกับคำพูดที่ว่า “**ใจผยองก็มาก่อนการล้ม**” (สภษ.16:18)

■ จากเหตุการณ์ตอนนี้ เราสามารถเห็นการแทรกแซงและการจัดการของพระเจ้าสำหรับคนอธรรม

■ และอีกประการหนึ่งคือคนอธรรมมีประเด็นที่ทำชั่วหลาย ๆ ประเด็นด้วยกัน ในกรณีของอับซาโลมที่เขาไม่เพียงกบฏ แต่เขายังโหดร้าย

เมื่อเราทำผิดพลาด
คือทำบาปในเรื่องที่หนึ่ง
เราก็ต้องระวังแนวโน้ม

ที่เราจะทำบาปในเรื่องที่สองด้วย

■ เมื่อซาตานโจมตีเรา มันตั้งใจจะคว่ำเราให้ราบคาบ มันมีแผนหลาย

นิรันดร์” ทูลขอพระเจ้าให้
ตรวจสอบเรา และให้เราเห็นถึง
ข้อผิดพลาดและความบาปของ
ตัวเราเอง เพื่อเราจะสารภาพต่อ
พระองค์ได้

■ อธิษฐานมอบถวายชีวิตของเรา
ให้กับพระเจ้า ให้พระองค์ทรงนำ
และทรงใช้ชีวิตของเราให้เป็นไป
ตามน้ำพระทัยของพระองค์ และ
เป็นที่ถวายเกียรติแด่พระองค์

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-
ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-
สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ_____

วันที่ 17 ตุลาคม 2ซามูเอล บทที่ 18

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:6

“จงอธิษฐานขอสันติภาพให้แก่
เยรูซาเล็ม ว่า “ขอบรรดาผู้ที่
รักเธอจงจำเริญ”

อ่านพระธรรม 2ซามูเอล 18

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ อะไรคือ
ลักษณะการตายของอับซาโลม?
(ข้อ 9,14)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ข้อ 33

ทำไมดาวิดจึงเสียใจนักกับการตาย
ของบุตรชายที่กบฏต่อเขา

[1] ดาวิดรู้ว่าเขามีส่วนในการ
ตายของอับซาโลมด้วย ผู้เผย
พระวจนะนาอันกล่าวว่า เนื่อง-
จากดาวิดฆ่าอูรียาห์ บุตรของ
ดาวิดเองจะกบฏต่อเขา

[2] ดาวิดโกรธโยอาบและทหารของเขาที่ทำผิดคำสั่งโดยฆ่าอับซาโลม

[3] ดาวิดรักบุตรชายมาก แม้อับซาโลมจะไม่คู่ควรกับความรักของเขา แต่ดาวิดจะรักเมตตาบุตรชายได้ดีกว่านี้หากจัดการกับอับซาโลมและอิตตาของเขาเสียตั้งแต่อายุยังน้อย

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 12-14 และการตอบสนอง

ทหารคนนี้จับได้ว่าโยอาบหน้าซื่อใจคด เขารู้ว่าโยอาบจะหักหลังเขา ถ้ากษัตริย์รู้ว่าใครฆ่าอับซาโลม โยอาบเถียงไม่ออกและทำเป็นไม่สนใจ

■ คนที่กำลังจะทำชั่วมักไม่ไตร่ตรองถึงสิ่งตนกำลังกระทำ พวกเขาไม่สนใจว่าการกระทำนั้นถูกต้องหรือไม่

อย่ารีบลงมือทำอะไรโดยไม่คิด
จงพิจารณาว่า
สิ่งที่เรากำลังจะทำนั้น
ถูกต้องหรือไม่

■ เราอาจจะคิดว่า โยอาบก็ทำดีแล้วนี่ คือจัดการคนที่กบฏให้ตายเสียเพื่อไม่มีปัญหาต่อไป ประเด็นไม่ได้อยู่ที่ว่าอับซาโลมตาย แต่ประเด็นอยู่ที่ว่า อับซาโลมตายอย่างไรมากกว่า

■ ตอนที่โยอาบผิดพลาดคือทำเกินคำสั่ง โยอาบไม่มีสิทธิอำนาจที่จะฆ่าอับซาโลม แม้อับซาโลมกบฏและสมควรตาย แต่ไม่ใช่หน้าที่ของโยอาบที่จะฆ่าเขา แต่เป็นผู้ที่มีสิทธิอำนาจมากกว่าที่จะทำเช่นนั้น

■ เช่นเดียวกันที่บางครั้งเราเป็นเดือดเป็นแค้นเมื่อเห็นคนทำผิด และเราก็จะก้าวไปจัดการ แต่เราต้องถามตัวเราเองว่า เป็นความรับผิดชอบของเราหรือไม่ หรือ เรามีสิทธิอำนาจในกรณีนี้ขนาดไหน เราต้องจัดการเขาด้วยตัวเราเอง หรือเรามีหน้าที่แจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบเพื่อไปจัดการเขา

■ เราเคยมีปัญหาเช่นนี้หรือไม่ และเราแก้ไขอย่างไร?

วันที่ 18 ตุลาคม 2ซามูเอล บทที่ 19

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:6

“จงอธิษฐานขอสันติภาพให้แก่เยรูซาเล็ม ว่า “ขอบรรดาผู้ที่รักเธอจงจำเริญ”

อ่านพระธรรม 2ซามูเอล 19

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากการที่ดาวิดตอบสนองคำเตือนของโยอาบนั้น ท่านได้เรียนรู้อะไรในฐานะที่เป็นผู้นำบ้าง?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 13 การที่ดาวิดแต่งตั้งอามาसानับเป็นการกระทำที่หลักแหลมทางการเมือง

[1] อามาสาเป็นแม่ทัพของอับซาโลม เมื่อดาวิดแต่งตั้งอามาสาเป็นแม่ทัพของตน กองทัพที่เคยกบฏก็จะหันมาจงรักภักดีต่อดาวิด

[2] เมื่อดาวิดถอดโยอาบออกจากตำแหน่งแม่ทัพ ก็ถือเป็น การลงโทษโยอาบสำหรับความผิดที่เขาทำไปก่อนหน้านี้ (3:26-29)

[3] อามาสามีอิทธิพลมากในหมู่ผู้นำยูดาห์ (19:14) การทำเช่นนี้จึงช่วยรวมชนชาติให้ เป็นหนึ่ง

ข้อ 19,20 ชิเมอียพยายามรักษาชีวิตของตนโดยยอมรับผิดและขอการอภัยโทษจากดาวิด

■ แผนการของเขาได้ผลเพียงชั่วคราว เพราะนี่เป็นวันเฉลิมฉลอง ไม่ใช่วันประหารชีวิต แต่ในพระธรรม 1พงศกษัตริย์ 2:8,9 ดาวิดบอกให้โซโลมอนประหารชิมอีย

ข้อ 18 เป็นต้นไป ดาวิดแสดงความเมตตาและความใจกว้างอย่างยิ่งเมื่อเขาเดินทางกลับสู่เยรูซาเล็ม ดาวิดให้ชีวิตกับชิมอีย ให้เมฟีโบเซทกลับคืนสู่ตำแหน่งเดิม และให้รางวัลบารซิลลัยผู้ซื่อสัตย์

■ ความยุติธรรมของดาวิดเป็นมาตรฐานสำหรับรัฐบาลซึ่งจะครบถ้วนสมบูรณ์ในการปกครองอันชอบธรรมของพระคริสต์ในอาณาจักรที่จะมาถึง

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ข้อ 8-10 และการตอบสนอง

ไม่กี่วันก่อนหน้านั้นชาวอิสราเอลส่วนใหญ่หันไปสนับสนุนอับซาโลมผู้นำกบฏ ตอนนี้ประชาชนต้องการดาวิดกลับมาเป็นกษัตริย์ของพวกเขา

■ เนื่องจากฝูงชนเปลี่ยนใจง่าย เราจึงจำเป็นต้องยึดถือกฎเกณฑ์ด้านศีลธรรมที่หนักแน่นกว่าความพอใจของคนส่วนมาก

*การทำตามหลักศีลธรรม
ที่พระเจ้าประทานไว้
ในพระวจนะของพระองค์
จะช่วยให้เราไม่ให้ออนเอนไป
ตามความเห็นของคนส่วนใหญ่*

■ เราเคยเผชิญเหตุการณ์เช่นนี้หรือไม่ ที่คนส่วนใหญ่ตัดสินโดยไม่ได้ยึดพระวจนะของพระเจ้า และได้แก้สถานการณ์อย่างไร?

เราจะเห็นด้วยกับคนกลุ่มใหญ่หรือจะยึดพระวจนะของพระเจ้าเป็นหลัก?

■ และจากการเฝ้าเดี่ยวในวันนี้ เมื่อเราต้องเจอสถานการณ์แบบนี้อีก เราจะเผชิญอย่างไร?

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

- อธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรานั้นคงในการตัดสินใจ และขอสติปัญญาจากพระเจ้าที่เราจะรู้จักคิดว่า หลักการพระวจนะของพระเจ้าเป็นอย่างไร และที่สำคัญคือ เรากล้าที่จะยืนหยัดในสิ่งที่เป็นพระวจนะของพระเจ้า แม้ว่าคนหมู่มากจะไม่เห็นด้วยก็ตาม
- ถ้าเรามีสถานการณ์ที่เรากำลังเผชิญแบบนี้พอดี ก็ให้เราทูลขอพระเจ้าอย่างเฉพาะเจาะจงสำหรับสถานการณ์นั้น ๆ
- ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ
- วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ _____

วันที่ 19 ตุลาคม 2 ซามูเอล บทที่ 20

อธิษฐานสั้น ๆ ขอกการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:7

*“ขอสันติภาพจงมีอยู่ภายใน
กำแพงของเธอ และให้ความ
ปลอดภัยอยู่ภายในวังของเธอ”*

อ่านพระธรรม 2 ซามูเอล 20
ซ้ำ ๆ 1 รอบ

ท่านคิดอย่างไรบ้างที่โยอาบ แม่ทัพ
ในกองทัพของดาวิดที่มักไม่เชื่อฟัง
ดาวิด และทำในสิ่งที่ดาวิดไม่ได้
อนุญาต เช่น ม้าอามาสา ม้าอับเนอร์
ม้าอับซาโลม แม้ว่าคนที่โยอาบฆ่า
นั้นจะไม่ถูกต้องก็ตาม?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 1 แม้อิสราเอลจะเป็น
อาณาจักรเดียว แต่ก็ยังประกอบ
ด้วยสิบสองเผ่า แต่ละเผ่ามักมี
ความเห็นไม่ลงรอยกันในเรื่อง
เป้าหมายของทั้งชนชาติ

■ ความอิจฉาระหว่างเผ่าเป็นปัญหาที่ทำให้อิสราเอลไม่สามารถพิชิตดินแดนแห่งพันธสัญญาได้ และตอนนี้ความอิจฉาระหว่างเผ่าก็กำลังคุกคามความมั่นคงในรัชกาลของดาวิดเมื่อเซบากบฏ (20:1 เป็นต้นไป)

ข้อ 23 เบไนยาห์เป็นผู้บัญชาการกองทหารรักษาพระองค์ของดาวิดและเป็นคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงในกลุ่ม “สามสิบยอดนักรบ” (23:24)

■ เบไนยาห์ยังคงซื่อสัตย์ต่อดาวิดช่วงที่อับซาโลมกบฏต่อมาเขาช่วยสถาปนาโซโลมอนขึ้นเป็นกษัตริย์ (1 พกษ. 1 :32-40, 2:28-34) และในที่สุดเขาได้เป็นแม่ทัพของอิสราเอลแทนโยอาบ (1 พกษ. 2:35)

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ข้อ 7-10 และการตอบสนอง

โยอาบไม่ได้ถูกลงโทษที่ฆ่าอามาสา และไม่ได้ถูกลงโทษที่ฆ่าอับเนอร์ (3:26,27)

■ แต่ในที่สุดความยุติธรรมก็ตามมาทัน (1พกษ.2:28-35)

■ อาจจะดูเหมือนว่าบาปและการทรยศไม่ถูกลงโทษ แต่ความยุติธรรมของพระเจ้าไม่ได้มีเพียงรางวัลในชีวิตนี้เท่านั้น แมโยอาบจะมีอายุยืนยาว แต่เขาก็ยังต้องเผชิญกับวันพิพากษา

ประเด็นสำคัญคือ

**เราต้องทำตามหลักการ
พระวจนะของพระเจ้าที่ถูกต้อง
และเชื่อฟังผู้มีสิทธิอำนาจ**

■ แต่โยอาบมักจะตัดสินใจเองเสมอ ซึ่งไม่ใช่บทบาทหน้าที่ของตนเอง แม้ว่า คนที่โยอาบฆ่านั้นจะกบฏเช่นอับซาโลมก็ตาม หรืออยู่ฝ่ายตรงกันข้าม เช่นอามาซาก็ตาม

**พระเจ้าจะมีวิธีการของพระองค์
ที่จะจัดการคนชั่ว**

**ซึ่งเราไม่ควรจะกระทำ
ถ้าพระเจ้าไม่ได้ให้เรากระทำ
หรือถ้าเราไม่มีสิทธิอำนาจที่จะทำ**

■ ให้เรากลับมาดูสถานการณ์ของเรา เช่น เมื่อเราเห็นคนทำผิด และ

เราอยากไปจัดการ หรือไปตักเตือน
เขา เราต้องถามตัวเราเองว่า เรามี
สิทธิอำนาจที่จะทำเช่นนั้นหรือไม่?
หรือนั้นเป็นความรับผิดชอบของ
เราที่จะเตือนหรือไม่?

■ เราเคยมีสถานการณ์เช่นนี้หรือไม่
และเราตอบสนองอย่างไร?

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

■ อธิษฐานทูลขอสติปัญญาจากพระ-
เจ้าที่เราจะรู้ว่าในแต่ละสถานการณ์
ในแต่ละปัญหานั้น เรามีบทบาทที่
จะต้องทำอะไรและอย่างไร เพื่อเรา
จะสามารถทำตัวให้ถูกต้องได้ และ
ถ้าเรากำลังเผชิญปัญหาคล้าย ๆ
กันแบบนี้ ให้ทูลขอจากพระเจ้าโดย
ตรงที่เราจะตอบสนองอย่างถูกต้อง
ด้วย

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 20 ตุลาคม 2 ซามูเอล บทที่ 21

อธิษฐานสั้น ๆ ขอกการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ **สดุดี 122:7**

**“ขอสันติภาพจงมีอยู่ภายใน
กำแพงของเธอ และให้ความ
ปลอดภัยอยู่ภายในวังของเธอ”**

อ่านพระธรรม 2 ซามูเอล 21

ซ้ำ ๆ 1 รอบ

อะไรคือต้นเหตุของการกัณดารอาหารในอิสราเอลถึง 3 ปี? (ข้อ 1)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ใน ข้อ 1

พืชผลการเกษตรนั้นต้องอาศัยฝนฤดูใบไม้ผลิและในฤดูใบไม้ร่วง ถ้าไม่มีฝนหรือฝนตกผิดเวลา หรือถูกแมลงรบกวน ปีต่อมาก็จะขาดแคลนอาหารอย่างรุนแรง

■ ในสมัยนั้นเกษตรกรรมขึ้นอยู่กับธรรมชาติเพียงอย่างเดียว ไม่มีระบบชลประทาน ระบบรดน้ำ ปู๋ย

หรือยาฆ่าแมลง ปริมาณฝนที่แปรปรวนหรือแมลงลงเพียงเล็กน้อยก็ทำลายพืชผลทั้งหมดได้

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 1-14 และการตอบสนอง

แม้พระคัมภีร์จะไม่ได้บันทึกเรื่องที่ซาอูลสังหารชาวกิเบโอน แต่ก็เห็นได้ชัดว่าซาอูลทำผิดอย่างร้ายแรง และต้องรับผิดชอบเลือดเนื้อชาวกิเบโอน

■ แต่ทำไมลูกหลานของซาอูลต้องถูกฆ่าเพราะการฆาตกรรมที่ซาอูลเป็นคนทำ?

■ หลายชนชาติในตะวันออกใกล้รวมทั้งอิสราเอลถือว่า ทั้งครอบครัวเป็นหน่วยที่แบ่งแยกไม่ได้ ซาอูลผิดคำสาบานที่ชาวอิสราเอลให้ไว้กับชาวกิเบโอน (ยชว.9:16-20) ซึ่งถือว่าเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระเจ้าอย่างร้ายแรง (กตว.30:1,2)

■ ดาวิดคงทำตามธรรมเนียมซึ่งถือว่าครอบครัวเป็นหน่วยเดียวกัน นั่นคือลูกหลานของซาอูลมีความผิดโทษฐานที่ช่วยซาอูลฆ่าชาวกิเบโอน

■ จากเหตุการณ์ตอนนี้ เราจึงได้เรียนรู้ว่า ไม่มีความบาปผิดที่เป็นเรื่องส่วนตัว ความบาปผิดที่กระทำโดยผู้นำในครอบครัวนั้นจะส่งผลต่อลูกหลาน แต่ในทำนองเดียวกัน การเชื่อฟังผู้นำในครอบครัวนั้นก็ส่งผลให้เกิดพระพรต่อลูกหลานด้วย

ดังนั้น ก่อนที่เรา
จะทำความบาปผิดอะไร
เราควรจะคิดพิจารณาอย่างอดทน
และตระหนักว่า
สิ่งที่เราทำในขณะนี้
ไม่ว่าแง่บวกหรือลบ
จะสามารถส่งผลต่อลูกหลานได้

■ เมื่อเราเข้าใจเช่นนี้แล้ว เราคิดว่าเราจะตัดสินใจทำอะไรในขณะนี้เพื่อพระพรที่เรากระทำนั้นจะส่งผลต่อลูกหลานของเราในอนาคต?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

▪ ทูลขอพระเจ้าทรงใส่พระทัยของพระองค์เข้ามาในหัวใจของเรา เพื่อว่า เราจะมี การตัดสินใจและรับใช้พระองค์ด้วยความรักที่มีต่อพระองค์ เพื่อว่าการรับใช้พระเจ้าของเรา นั้นจะเป็นพระพรต่อทั้งอาณาจักรพระเจ้า และต่อลูกหลานของเราในอนาคตด้วย

▪ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สารภาพ

▪ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ _____

วันที่ 21 ตุลาคม 2 ซามูเอล บทที่ 22

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้
ท่องจำ สดุดี 122:7

*“ขอสันติภาพจงมีอยู่ภายใน
กำแพงของเธอ และให้ความ
ปลอดภัยอยู่ภายในวังของเธอ”*

อ่านพระธรรม 2 ซามูเอล 22
ซ้ำ ๆ 1 รอบ

กษัตริย์ดาวิดได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในพระธรรมบทนี้เนื่องในโอกาสอะไร? (ข้อ 1)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 1 เป็นต้นไป

ดาวิดเป็นนักดนตรีที่มีความสามารถและเป็นนักเล่นพิณของซาอูล (1 ซมอ. 16:23)

▪ ดาวิดเป็นคนเริ่มนำดนตรีมาใช้นมัสการในพระนิเวศ (1 พศด. 25) และเขียนบทสดุดีในพระธรรมสดุดีมากกว่าคนอื่น ๆ

■ การประพันธ์บทเพลงเป็นเรื่องปกติสำหรับดาวิด บทเพลงสรรเสริญในพระธรรมตอนนี้เกือบจะเหมือนกันกับ สดุดี 18

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ในข้อ 22-24

ดาวิดไม่ได้ปฏิเสธว่าเขาไม่เคยทำบาปเลย

- สดุดี 51 แสดงถึงความทุกข์แสนสาหัสที่เขาทำบาปต่ออูรียาห์และบัทเชบา แต่ดาวิดเข้าใจความซื่อสัตย์ของพระเจ้า และเขียนบทเพลงนมัสการนี้จากมุมมองของพระเจ้า
- ดาวิดรู้ว่าพระเจ้าทรงชำระเขาอีกครั้งหนึ่งให้ “ขวยยิ่งกว่าหิมะ” (สดด.51:7) และให้มี “จิตใจที่บริสุทธิ์” (สดด.51:10)

เราเองก็ได้รับการชำระให้สะอาด และทำให้สมบูรณ์แบบเช่นเดียวกัน โดยการสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

- พระเจ้าทรงแทนที่ความบาปของเราด้วยความบริสุทธิ์ของพระองค์

และพระองค์ไม่ทรงเห็นความบาปของเร่อีกเลย

อธิษฐานและการตอบสนอง พระธรรมวันนี้

- พระธรรมวันนี้ เป็นคำสรรเสริญที่กษัตริย์ดาวิดได้เทหัวใจของท่านเองสรรเสริญพระเจ้า
- เช่นเดียวกันในวันนี้ เราจะเทใจสรรเสริญพระเจ้าด้วยกัน โดยให้เราอ่านคำสรรเสริญทั้งหมด 51 ข้อ และให้เราคิดตามเสมือนว่าเป็นคำสรรเสริญจากชีวิตของเราแต่พระเจ้า หลังจากนั้นให้เราอ่านออกเสียงเป็นคำอธิษฐานของเราที่มีต่อพระเจ้าทั้ง 51 ข้อนี้
- ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ
- วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

อธิษฐาน

■ การแสวงพระพักตร์พระเจ้า คือ การที่เราสรรเสริญพระองค์ ไม่ใช่ ทูลขอต่อพระองค์ ให้เราใช้เวลาใน นมัสการและสรรเสริญพระเจ้า โดยการอธิษฐานจากพระธรรมสดุดีบทที่ 145 ออกเสียงอธิษฐานจากพระธรรมตอนนี้ ขณะที่ออกเสียงนั้น ให้ใช้ใจอธิษฐานและตระหนักว่า ที่เราออกเสียงนั้นเป็นตัวของเราเองที่อธิษฐานสรรเสริญเช่นนั้น

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สาราภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

วันที่ 23 ตุลาคม

2 ซามูเอล 23:8-39

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:8

“เพื่อเห็นแก่พี่น้องและมิตรสหาย ข้าพเจ้าจะพูดว่า “สันติภาพจงมีอยู่ภายในเธอ”

อ่านพระธรรม 2ซามูเอล 23:8-39 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างจากพระธรรมตอนนี้เกี่ยวกับเรื่องวีรบุรุษของดาวิด?

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ และการตอบสนอง

ข้อ 8-39 พระธรรมตอนนี้กล่าวถึงความกล้าหาญของยอดนักรบในกองทัพของดาวิด ซึ่งมีสองกลุ่มคือ “สามสิบยอดนักรบ” และ “สามยอดนักรบ”(23:18,23 1พศด.11:11-15)

■ ทหารต้องโดดเด่นทั้งในด้านความกล้าหาญในการต่อสู้รวมทั้งด้านสติปัญญาในฐานะผู้นำ เขาจึงจะเป็นสมาชิกของกลุ่มนี้ได้

■ “สามยอดนักรบ” เป็นทหารที่ยอดเยี่ยมที่สุด ส่วนใน “สามลียยอดนักรบ” นั้นมีรายชื่อสามลียเจ็ดคน แต่บางคนตายไปแล้ว (เช่น อูรียาห์ ใน 23:39) สมาชิกใหม่จึงถูกแต่งตั้งขึ้นมาแทนคนที่ตายในสงคราม

■ เราจะเห็นว่าในพระธรรมตอนนี้ได้พูดถึงความสามารถของเหล่ายอดนักรบของดาวิด และไม่ได้พูดถึงคุณสมบัติในฝ่ายวิญญาณ

■ แน่แน่นอนว่า เพราะดาวิดเป็นคนฝ่ายวิญญาณ เขาคงเลือกวีรบุรุษที่เป็นคนฝ่ายวิญญาณด้วยเช่นเดียวกัน

แต่การที่จะเป็นผู้นำนั้น

ไม่ใช่มีคุณสมบัติ

แค่เรื่องฝ่ายวิญญาณเท่านั้น

แต่ต้องมีทักษะความสามารถด้วย

■ ในคริสตจักรพันธกิจเชียงใหม่ที่ผมเป็นศิษยาภิบาลอยู่นั้น ผมมีหลักการเลือกบุคคลที่เป็นผู้นำโดย

ดูจากคุณสมบัติสำคัญตามลำดับดังนี้คือ อันดับ 1 ชีวิต [Character] อันดับ 2 นิมิต [Vision] และอันดับ 3 คือ ทักษะ [Skill] คือต้องมีทั้ง 3 สิ่ง ตามลำดับดังกล่าว ไม่ใช่เพียงประการเดียว

■ สำหรับส่วนตัวเรา เมื่อเรามีชีวิตที่ดำเนินไปกับพระเจ้าอย่างดีแล้ว เราต้องมีประการถัดไป คือมีนิมิตร่วมกับคริสตจักรและผู้นำที่เราพร้อมรับใช้ด้วย และยังไม่พอ ต้องพัฒนาความสามารถของเราด้วย เราจึงจะประสบความสำเร็จเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าได้

■ เมื่อเรามีชีวิตฝ่ายวิญญาณแล้ว เรามีนิมิตร่วมรับใช้กับคริสตจักร และกับผู้นำของเราหรือไม่?

■ เราได้พัฒนาทักษะความสามารถของเราหรือไม่?

วันที่ 24 ตุลาคม 2ซามูเอล 24:1-17

อธิษฐานสั้น ๆ ขอกการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:8

“เพื่อเห็นแก่พี่น้องและมิตรสหาย
ข้าพเจ้าจะพูดว่า “สันติภาพจงมี
อยู่ภายในเธอ”

อ่านพระธรรม 2 ซามูเอล 24:1-
17 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ทำไมแค่ดาวิด
นับไพร่พลพระเจ้าถือว่าเป็นความ
บาป ?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 1 พระเจ้าทรงให้ดาวิดทำบาป
หรือ?

- พระเจ้าไม่ทรงทำให้มนุษย์ทำ
บาป แต่พระองค์ทรงอนุญาตให้คน
บาปเปิดเผยความบาปในใจออกมา
เป็นการกระทำ

- พระเจ้าทรงให้โอกาสดาวิดจัด-

การกับนัสนีย์ที่จะนำประเทศชาติไปสู่
หายนะได้ พระองค์ทรงต้องการให้
บาปนั้นปรากฏออกมา

- พระธรรม 1 พงศาวดาร 21:1
กล่าวว่าชาตาดนลใจให้ดาวิดทำ
สำมะโนไพร่พล

- ผู้เขียนชาวฮีบรูนั้นไม่ค่อยแยก-
แยะสาเหตุหลักกับสาเหตุรอง
ดังนั้นถ้าพระเจ้าทรงอนุญาตให้
ชาตาดนลองดาวิด สำหรับพวก
เขาก็เหมือนพระเจ้าเองทรงเป็น
ผู้ทดลอง

ข้อ 1-3 การนับไพร่พลนั้น
ผิดอย่างไร?

- การทำสำมะโนประชากรในพระ-
ธรรมกัณดารวิถีเป็นการเตรียม
กองทัพเข้ายึดดินแดนแห่งพันธ-
สัญญา (กตว.1:2; 26:2)

- การทำสำมะโนประชากรก็เท่ากับการ
เกณฑ์ทหารหรือระดมพล
สำหรับกองทัพ ในเวลานี้ชนชาติ
สงบ ไม่จำเป็นต้องเกณฑ์ทหาร
อิสราเอลได้ขยายพรมแดนและ มี
อำนาจเป็นที่ยอมรับ

■ ความบาปของดาวิดคือความเย่อหยิ่งและความทะเยอทะยานเขานับไพร่พลเพื่อจะอวดว่าอาณาจักรและกองทัพนั้นยิ่งใหญ่ มีแสนยานุภาพ และสามารถป้องกันตนเองได้

■ เมื่อทำเช่นนี้ก็เท่ากับดาวิดวางใจในจำนวนคนของกองทัพมากกว่าพระเจ้าผู้ทรงคุ้มครองพวกเขาได้ ไม่ว่าพวกเขาจะมีกี่คน แม้แต่โยอาบก็รู้ว่าการนับไพร่พลเป็นสิ่งที่ผิด แต่ดาวิดไม่สนใจฟังคำแนะนำของโยอาบ

■ เราเองก็ทำบาปในลักษณะเดียวกันเมื่อเราวางใจในเงินทอง ทรัพย์สินสมบัติ หรือกำลังของประเทศของเรา

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ข้อ 12-14 และการตอบสนอง

ทั้งดาวิดและชาวอิสราเอลต่างก็ทำบาป (24:1)

■ บาปของดาวิดคือความเย่อหยิ่ง แต่พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่าการทำบาปพระเจ้าทรงพระพิโรธชาวอิสราเอล

■ อาจเป็นเพราะพวกเขาสนับสนุนการกบฏของอับซาโลม (บทที่ 15-18) และเซบา (บทที่ 20) หรือพวกเขาอาจจะเป็นเหมือนดาวิดคือฝากความมั่นคงปลอดภัยไว้กับความก้าวหน้าทางการทหารและการเงินแทนที่จะวางใจในพระเจ้า

■ พระเจ้าทรงจัดการกับทั้งชนชาติผ่านทางดาวิดผู้เป็นตัวแทนของความเย่อหยิ่งของอิสราเอล

■ พระเจ้าทรงมีข้อเสนอสามประการให้ดาวิดเลือก แต่ละข้อเป็นการลงโทษรูปแบบต่าง ๆ ตามที่พระเจ้าเคยบอกประชาชนไว้ว่าจะเกิดขึ้นถ้าพวกเขาไม่เชื่อฟังบทบัญญัติของพระองค์ (โรคภัยไข้เจ็บใน ฉธบ. 28:20-22, การกันดารอาหารใน ฉธบ. 28:23-24, สงครามใน ฉธบ. 28:25-26)

■ ดาวิดฉลาดที่เลือกการลงโทษที่มาจากพระเจ้าโดยตรง เพราะเขารู้ว่ามนุษย์โหดร้ายและหยาบช้าเพียงใดในสงคราม และเขารู้ว่าพระเจ้าทรงมีพระเมตตาอันยิ่งใหญ่

เมื่อเราทำบาปร้ายแรง
จงกลับมาหาพระองค์ การยอมรับ
การลงโทษจากพระเจ้านั้น
ดีกว่ายอมเสี่ยงโดยไม่มีพระเจ้า

**บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ**

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

■ อธิษฐาน ทูลขอพระเจ้าทรงให้เรา
ไวต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า เพื่อ
เราจะสามารถตัดสินใจในทุกสิ่ง
เป็นที่พอพระทัยของพระองค์ และ
ไม่ผิดพลาดโดยไม่รู้ตัว

■ อธิษฐานมอบถวายชีวิตของเรา
ให้กับพระเจ้า ทูลเชิญพระวิญญาณ
เสด็จมาและสวมทับเราให้ชีวิตของ
เราเต็มล้นด้วยพระองค์อยู่เสมอ
ตลอดเวลา

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ_____

วันที่ 25 ตุลาคม 2ซามูเอล 24:18-25

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ **สดุดี 122:9**

“เพื่อเห็นแก่พระนิเวศของพระเจ้าของเรา ข้าพเจ้าจะหาความดีให้เธอ”

อ่านพระธรรม 2ซามูเอล 24:18-25 ซ้ำ ๆ 2 รอบ

อะไรคือลักษณะดีของดาวิดในเหตุการณ์การซื้อที่ดินเพื่อสร้างแท่นบูชาถวายพระเจ้า? (ข้อ 23-24)_____

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 18

หลายคนเชื่อว่า ลานนวดข้าวที่ดาวิดสร้างแท่นบูชานี้เป็นที่ที่อับราฮัมเกือบจะถวายอิสอัคบุตรชายเป็นเครื่องบูชา (ปฐมก.22:1-18)

■ หลังจากดาวิดสิ้นชีวิต โสโลมอนก็สร้างพระนิเวศที่ลาดนวดข้าวนี้หลายศตวรรษต่อมาพระเยชูจะทรงสอนและเทศนาที่นั่น

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ข้อ 25 และการตอบสนอง

พระธรรม 2 ซามูเอลบรรยายรัชสมัยของดาวิด ตั้งแต่ชาวอิสราเอลเข้าสู่ดินแดนแห่งพันธสัญญาภายใต้การนำของโยชูวา พวกเขาที่ต่อสู้เพื่อรวมชาติให้เป็นหนึ่งและขับไล่ชนชาติที่ชั่วร้ายออกไป

■ ในที่สุดกว่า 400 ปีต่อมาอิสราเอลก็สงบสุข ดาวิดทำสิ่งที่ไม่มีความดี ผู้วินิจฉัย หรือกษัตริย์คนใดก่อนหน้าเขาทำได้สำเร็จ

■ ดาวิดดำเนินการบริหารโดยมีการอุทิศตัวแด่พระเจ้าและการอุทิศตัวเพื่อความสุขของประชาชนเป็นพื้นฐาน บางครั้งดาวิดทำบาป แต่ถึงจะเป็นเช่นนั้น พระคัมภีร์ก็ยังเรียกดาวิดว่า ผู้ที่พระเจ้าทรงชอบพระทัย (1ซมอ.13:14, กจ.13:22)

เพราะเมื่อดาวิดทำบาป

เขายอมรับและ

สารภาพบาปของเขาต่อพระเจ้า

ดาวิดถวายชีวิตแด่พระเจ้า

และจงรักภักดีต่อพระองค์

ตลอดชีวิตของเขา

■ พระธรรมสดุดีแสดงความรักที่ดาวิดมีต่อพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง

■ จากชีวิตของดาวิดนั้น ท่านประทับใจดาวิดอะไรบ้าง?

■ และท่านได้แบบอย่างอะไรจากชีวิตของดาวิดที่ท่านตั้งใจจะเลียนแบบ?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับจากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

■ อธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับชีวิตของดาวิดที่ทรงสอนเรา ทั้งเรื่องแง่บวกและแง่ลบ ทูลขอพระเจ้าทรงนำเราเหมือนที่ทรงนำดาวิด เพื่อเราจะไปจนถึงสุดศักยภาพของเรา และเพื่อเราจะมีชีวิตที่ถวายเกียรติแด่พระองค์ได้อย่างเต็มที่

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

เข้าใจพระธรรม

1 พงศ์กษัตริย์

ข้อมูลสำคัญ

จุดประสงค์ : คนที่มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้ากับคนที่ไม่ยอมทำเช่นนั้นจะมีชีวิตที่แตกต่างกัน เห็นได้จากประวัติศาสตร์ของกษัตริย์อิสราเอล และกษัตริย์ยูดาห์

ผู้เขียน : ไม่ปรากฏ อาจเป็นเยเรมีย์ หรือกลุ่มผู้เผยพระวจนะ

เบื้องหลัง : ชนชาติอิสราเอลซึ่งครั้งหนึ่งเคยยิ่งใหญ่กลับแตกแยกกัน พวกเขาไม่เพียงแตกแยกกันทางกายภาพเท่านั้นแต่ยังรวมถึงจิตวิญญาณด้วย

ข้อพระคัมภีร์หลัก (9:4,5)

และส่วนเจ้า ถ้าเจ้าดำเนินต่อหน้าเราเหมือนอย่างดาวิดบิดาของเจ้า ดำเนิน ด้วยใจซื่อสัตย์ และด้วยความเที่ยงธรรม และทำทุกอย่าง

ตามที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ อีกทั้งรักษากฎเกณฑ์และกฎหมายของเรา แล้วเราจะสถาปนาราชบัลลังก์ของเจ้าเหนืออิสราเอลเป็นนิรันดร์ ดังที่เราได้กล่าวกับดาวิดบิดาของเจ้าว่า ‘เจ้าจะไม่ขาดทายาทที่จะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล’

“ผมไม่สนใจว่าคนอื่นจะว่าอย่างไร ผมจะทำ!” เด็กชายตะโกนใส่คุณแม่แล้วก็ออกจากบ้านไปด้วยความโกรธ

นี่คือภาพเหตุการณ์ในสังคมที่เราคุ้นเคย คำพูดเปลี่ยนไปแต่ประเด็นยังคงเดิม

คนที่ไม่รับฟังคำแนะนำเพราะพวกเขาปิดกั้นความคิด เขาอาจจะขอคำแนะนำจากคนอื่น แต่เขาจะใส่ใจฟังก็ต่อเมื่อคำแนะนำนั้นเข้ากันกับสิ่งที่เขาตัดสินใจไปแล้วหรือเมื่อคำแนะนำนั้นชี้ให้เห็นวิธีที่ง่ายกว่า เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะปฏิเสธความช่วยเหลือและทำตามใจตัวเอง

แต่วิธีการที่ชาญฉลาดก็คือ แสวงหา
รับฟัง และยอมรับคำแนะนำของที่
ปรึกษาที่ดี

โซโลมอน ชายที่ฉลาดที่สุดใน
โลก แนะนำไว้เช่นนั้นในพระธรรม
สุภาษิต (11:14, 15:22, 24:6)
แต่น่าประหลาดที่เรโหโบอัมซึ่งเป็น
ราชโอรสและทายาทของโซโลมอน
กลับฟังคำแนะนำที่โง่เขลาและ
นำไปสู่หายนะ

เมื่อเรโหโบอัมขึ้นครองราชย์
ประชาชนขอให้เขาเป็นผู้ปกครองที่
ใจกว้างและเมตตา บรรดาผู้อาวุโส
ก็แนะนำให้เรโหโบอัม “เป็นผู้รับใช้
ประชาชน ปรมิบัติเขา และตอบ
ตามที่เขาต้องการ” (12:7)

แต่เรโหโบอัมเห็นด้วยกับคำพูด
อันโหดเหี้ยมของพระสหายซึ่ง
สนับสนุนให้เขาแข็งกร้าว ผลก็คือ
เรโหโบอัมทำให้ชนชาติแตกแยก

จงเรียนรู้จากความผิดพลาดของ
เรโหโบอัม จงตั้งใจแสวงหาและทำ
ตามคำแนะนำที่ชาญฉลาด

เหตุการณ์สำคัญในพระธรรม
1 พงศกัษัตริย์คือการตายของดาวิด
การปกครองของโซโลมอน การ
แบ่งแยกอาณาจักร และพันธกิจ
ของเอลียาห์ เมื่อโซโลมอนขึ้น
ครองราชย์ ดาวิดกำชับโซโลมอนให้
เชื่อฟังบทบัญญัติของพระเจ้าและ
ดำเนิน “ในทางของพระองค์”
(2:3) โซโลมอนทำตามนั้นและเมื่อ
พระเจ้าทรงอนุญาตให้เขาขอสิ่งที่
เขาต้องการ โซโลมอนก็ขอความคิด
ฉลาดหลักแหลมด้วยความถ่อมตัว
(3:9)

ผลก็คือรัชสมัยของโซโลมอน
เริ่มต้นขึ้นด้วยความสำเร็จอย่าง
งดงาม และการสร้างพระวิหารก็
เป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของ
เขา แต่น่าเสียดายที่โซโลมอนมี
มเหสีและนางสนมมากมาย ในที่สุด
พวกเธอก็โน้มน้าวโซโลมอนให้เอา
ใจออกห่างจากพระเจ้าไปติดตาม
พระจอมปลอมต่างๆ

เรโหโบอัมครองราชย์ต่อจากโซโลมอน เรโหโบอัมสามารถเป็นกษัตริย์ที่ฉลาด เมตตากรุณา และยุติธรรมได้ แต่เขากลับฟังคำแนะนำแย่ ๆ ของพระสหายหนุ่ม ๆ และพยายามปกครองประชาชนด้วยความรุนแรง ประชาชนกบฏต่อเรโหโบอัมและอาณาจักรก็แตกแยกสิบเผ่าทางเหนือ (อิสราเอล)ปกครองโดยเยโรโบอัม เหลือแต่เผ่ายูดาห์และเผ่าเบนยามินเท่านั้นที่ยังคงอยู่กับเรโหโบอัม ทั้งสองอาณาจักรตกอยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์ที่ชั่วร้ายและกราบไหว้รูปเคารพ ในขณะที่ด้วยกันผู้เผยพระวจนะก็ยังคงตักเตือนและเรียกประชาชนให้กลับมาหาพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

แน่นอนว่าเอลียาห์เป็นหนึ่งในบรรดาผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด บทที่ 17-22 เน้นให้เห็นความขัดแย้งของเอลียาห์กับอาหับและเยเซเบลที่ชั่วร้ายในอิสราเอล เหตุการณ์ที่เอลียาห์พิชิตผู้ทำนายของพระบาอัลที่ภูเขาคารเมลนั้น

เป็นหนึ่งในการเผชิญหน้าที่น่าตื่นเต้นที่สุดในประวัติศาสตร์ แม้จะเผชิญกับการต่อต้านที่หนักหน่วง แต่เอลียาห์ก็ยืนหยัดเพื่อพระเจ้าและพิสูจน์ให้เห็นว่าคนคนหนึ่งกับพระเจ้านั้นเท่ากับเป็นคนส่วนใหญ่ ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเราก็ไม่มีใครต่อต้านเราได้ (รม.8:31)

โซโลมอนเป็นนักพฤกษศาสตร์ สัตวศาสตร์ สถาปนิก กวี และนักปรัชญา เขาเป็นกษัตริย์ที่มีสติปัญญาล้ำเลิศที่สุดในประวัติศาสตร์อิสราเอล แต่บรรดาแม่สื่อของโซโลมอนนำพระจอมปลอมและการนมัสการจอมปลอมเข้ามาในอิสราเอล การมีสติปัญญาเป็นสิ่งที่ดี แต่เท่านั้นยังไม่พอ เป้าหมายสูงสุดของชีวิตคือการเชื่อฟังพระเจ้า การเชื่อฟังพระเจ้าด้วยความอดทนควรเป็นลักษณะเด่นในชีวิตของเรา กษัตริย์ที่ชั่วร้ายปกครองอาณาจักรเหนือคืออิสราเอล พระเจ้าจึงทรงให้มีผู้เผยพระวจนะมาประกาศพระดำรัสของพระองค์

เอลียาห์เพียงคนเดียว ทำทนายพวกผู้ทำนายนายของพระบาอัลและกำจัดพวกเขาทั้งหมดไปในวันเดียว พระเจ้าทรงจัดการกับความบาปของประชาชนอย่างเข้มงวดผ่านการแบ่งแยกอาณาจักรและผ่านเอลียาห์ พระเจ้าทรงอภัยให้ความบาปในชีวิตของเราด้วยพระเมตตา อย่างไรก็ตามพระองค์จะทรงจัดการอย่างรุนแรงกับความบาปของคนที่ไม่กลับใจ เราต้องละทิ้งบาปและหันไปหาพระเจ้าเพื่อเราจะรอดจากการพิพากษา

วันที่ 26 ตุลาคม

1พงศ์กษัตริย์ 1:1-27

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:9

“เพื่อเห็นแก่พระนิเวศของพระเจ้าของเรา ข้าพเจ้าจะหาความดีให้เธอ”

อ่านพระธรรม 1 พงศ์กษัตริย์ 1:1-27 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

จากพระธรรมตอนนี้ อะไรคือข้อผิดพลาดของดาวิดในครอบครัวของตนเอง (ข้อ 6) และทำให้เกิดผลร้ายอะไรบ้าง?

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 5 อาโดเนียห์เป็นราชโอรสองค์ที่ 4 ของดาวิดและเป็นคนที่น่าจะได้สืบทอดบัลลังก์

■ อัมโนนราชโอรสองค์แรกของดาวิดถูกอับซาโลมฆ่าเพราะข่มขืนน้องสาวของตน (2ซมอ.13:20-33)

- ดาเนียลราชโอรสองค์ที่ 2 ถูกกล่าวถึงในลำดับวงศ์ตระกูลในพระธรรม 1 พงศาวดาร 3:1 เท่านั้น และตอนนี้คงตายไปแล้ว
- ส่วนอัชบาโลมราชโอรสองค์ที่ 3 ของดาวิดก็ตายในการกบฏก่อนหน้านี้ (2ซมอ.18:1-18)
- หลายคนคงคิดว่าอาโดเนียห์จะได้เป็นกษัตริย์องค์ต่อไป (2:13-25) แต่ดาวิด (และพระเจ้า) มีแผนการอื่น (1:29,30)

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้และการตอบสนอง

- ข้อ 6** พระเจ้าทรงใช้ผู้ที่ยาเกรงพระองค์อย่างดาวิดและซามูเอล เป็นผู้นำชนชาติ แต่คนเหล่านี้ก็มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว
- ผู้นำที่ยาเกรงพระเจ้าไม่อาจมั่นใจได้ว่าลูกๆ ของพวกเขาจะมีสภาพจิตวิญญาณที่ดี
 - พวกผู้นำคุ้นเคยกับการที่คนอื่นทำตามคำสั่ง แต่ผู้นำไม่สามารถสั่งให้ลูกๆ ของตนให้มีความเชื่อได้

- การสร้างลักษณะนิสัยด้านศีลธรรมและจิตวิญญาณต้องใช้เวลานานนับปี ทั้งยังต้องการการเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง
- ดาวิดรับใช้พระเจ้าอย่างดีในฐานะกษัตริย์ แต่ในฐานะพ่อ ดาวิดมักจะทำให้ทั้งพระเจ้าและลูกๆ ของเขาผิดหวัง

แม้เราจะเป็นผู้นำ
แต่ก็อย่าใช้เวลาและพลังงาน
ไปกับการรับใช้พระเจ้า
จนละเลยหน้าที่อื่นๆ
ที่พระเจ้าประทานให้เรา

- ข้อ 6** ดาวิดไม่เคยแทรกแซงโดยคัดค้านหรือซักถามราชโอรสของเขา อาโดเนียห์จึงไม่เข้าใจการอยู่ในขอบเขต ผลก็คืออาโดเนียห์มักทำตามใจตนเองไม่ว่าสิ่งนั้นจะส่งผลต่อคนอื่นอย่างไร
- อาโดเนียห์ทำสิ่งที่เขาต้องการและไม่สนใจพระประสงค์ของพระเจ้า

■ เด็กที่เอาแต่ใจอาจจะดูน่ารักสำหรับพ่อแม่ของเขา แต่ผู้ใหญ่ที่เอาแต่ใจนั้นทำลายทั้งตัวเองและคนอื่น

■ เมื่อเรากำหนดขอบเขตให้ลูกของเรา พวกเขา ก็จะพัฒนาการควบคุมตัวเอง ซึ่งจำเป็นสำหรับพวกเขาในอนาคต

จงสั่งสอนลูกๆ ของเรา

อย่างระมัดระวัง

ตั้งแต่พวกเขายังเด็ก

เพื่อพวกเขาจะเติบโตขึ้น

เป็นผู้ใหญ่ที่มีวินัยในตัวเอง

■ นี่คือข้อผิดพลาดของดาวิดที่ไม่ได้จัดการปัญหาที่ลูกของตนเองทำผิด

■ นี่เป็นครั้งที่ 2 ที่เป็นปัญหา ครั้งแรกกรณีที่อัมโนนข่มขืนน้องสาวของตนเอง ตอนนั้นดาวิดเพียงแต่โกรธเท่านั้นและไม่ได้จัดการอะไร และตอนนี้ อาโดเนียห์ตั้งตัวเป็นกษัตริย์ ดาวิดก็ไม่ได้ห้ามปราม

■ เมื่อมีความผิด เราที่เป็นพ่อแม่หรือผู้นำต้องจัดการ เพราะถ้าเรา

ไม่จัดการ ลูกของเรา หรือ คนที่อยู่ใต้การดูแลเราก็จะคิดว่า สิ่งที่เขาทำนั้นถูกต้องแล้ว ซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่ง

■ เมื่อมีการทำผิดเกิดขึ้นในครอบครัว หรือที่ทำงาน หรือในคริสตจักร เราได้ห้ามปรามหรือไม่ และผลเป็นอย่างไรบ้าง?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ
จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

- อธิษฐานทูลขอพระเจ้าให้เรารัก
ลูกของเรา และคนที่อยู่ใต้การดูแล
ของเราอย่างถูกต้อง คือ กล้าที่จะ
ว่ากล่าวและเตือนสติ ทูลขอพระเจ้า
ประทานสติปัญญาให้กับเราที่จะ
ตักเตือนอย่างถูกต้องด้วยที่จะไม่ใช่
อารมณ์หรือความรุนแรง แต่ด้วย
ความรักของพระเจ้าเพื่อให้คนที่ถูก
ตักเตือนนั้นจะสามารถรับได้
- ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง -
ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน -
สารภาพ
- วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ _____

วันที่ 27 ตุลาคม

1พงศ์กษัตริย์ 1:28-53

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ท่องจำ สดุดี 122:9

“เพื่อเห็นแก่พระนิเวศของพระเจ้า
ของเรา ข้าพเจ้าจะหาความดีให้เธอ”

อ่านพระธรรม 1 พงศ์กษัตริย์
1:28-53 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

ซาโลมอนได้ตอบสนองต่ออาโดนี-
ยาห์ที่พยายามแย่งชิงตำแหน่ง
กษัตริย์อย่างไรบ้าง? (ข้อ 52)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 49-51 ทั้งอาโดนียาห์และ
แม่ทัพโยอาบต่างคิดว่าพวกเขาจะ
ปลดปล่อยถ้ำยึดเชิงนอนของแท่น
บูชาศักดิ์สิทธิ์ในลานพลับพลาไว้
พวกเขาหวังป้องกันการปกป้องของ
พระเจ้า

■ โซโลมอนลดโทษให้อาโดเนียห์ แต่เขาสั่งฆ่าโยอาบที่แท่นบูชานั้นในเวลาต่อมา (2:28-34)

■ การลงโทษนี้ยุติธรรมแล้วสำหรับฆาตกรเลือดเย็นอย่างโยอาบ (อพย.21:14)

ข้อ 52, 53 ขณะที่อาโดเนียห์กลัวว่าจะต้องตายและคิดว่าจะถูกลงโทษอย่างรุนแรง โซโลมอนกลับยกโทษให้พี่ชายและส่งเขากลับบ้าน

■ ในฐานะกษัตริย์องค์ใหม่โซโลมอนสามารถฆ่าคู่แข่งของเขาได้อาโดเนียห์เองก็คงฆ่าโซโลมอนถ้าเขากบฏสำเร็จ แต่โซโลมอนแสดงให้เห็นว่าเขาไม่จำเป็นต้องพิสูจน์อะไร การกระทำเช่นนี้แสดงถึงสิทธิและอำนาจของโซโลมอน

บางครั้งการยกโทษให้

คนที่โจมตีเรา

ก็แสดงอำนาจได้ดีกว่า

การลงมือแก้แค้น

การพยายามพิสูจน์สิทธิและ

อำนาจของคนคนหนึ่งนั้น

มีแต่จะบ่งบอกถึงความกลัว

และความสงสัยในตนเอง

■ โซโลมอนจำเป็นต้องฆ่าอาโดเนียห์ก็ตอนที่อาโดเนียห์พยายามยึดอำนาจในราชสำนักอีกครั้งหนึ่ง (2:13-25)

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ในข้อ 49, 50 และการตอบสนอง

บางครั้งคนเราต้องรอให้ถูกจับได้เสียก่อนจึงจะยอมล้มเลิกแผนการชั่วร้ายของตน

■ เมื่ออาโดเนียห์รู้ว่า แผนการของตนจะล้มเหลว เขาหนีไปที่แท่นบูชาด้วยความตกใจ

■ แท่นบูชานั้นแสดงถึงพระเมตตาและการอภัยโทษของพระเจ้า แต่อาโดเนียห์ไปที่นั่นหลังจากที่แผนการกบฏของเขาถูกเปิดเผย

■ ถ้าอาโดเนียห์พิจารณาถึงพระประสงค์ของพระเจ้าก่อนเขาอาจจะไม่เจอปัญหา

อย่ารอนจนกระทั่ง

เราทำชีวิตสับสนวุ่นวาย

แล้วค่อยวิ่งไปหาพระเจ้า

จงแสวงหาการทรงนำของพระเจ้า

ก่อนเราจะทำอะไร

■ คนที่ยอมสารภาพบาปเพราะถูกจับได้นั้นหมายความว่าอะไร?

■ เป็นไปได้หรือไม่ ที่เขาไม่ได้กลับใจจริง ๆ? เขาสารภาพเพราะไม่รู้จะปฏิเสธอย่างไร หรือเพราะถูกหลักฐานบังคับให้สารภาพ ซึ่งเป็นการสะท้อนว่าไม่ได้กลับใจจริง ๆ และถ้าไม่ได้กลับใจจริง ๆ คน ๆ นั้นก็จะกลับไปทำบาปอีกเมื่อมีโอกาส

ให้เรากลับมาดูที่ตัวเราเองว่า
มีบาปอะไรบ้างที่เราทำแล้ว

สารภาพ

แต่กลับไปทำอะไรแล้วสารภาพอีก
วนเวียนอย่างนี้

ลองถามตัวเราเองว่า

เรากลับใจจริง ๆ หรือไม่?

■ จริงอยู่เราอาจจะไม่ถูกจับได้ แต่เพราะเราไม่ได้มองว่าบาปคือบาป แต่เราอาจจะชอบหรือรักความบาปนั้นอยู่ ถ้าเป็นเช่นนี้ เราต้องกลับมาหาพระเจ้า และทูลขอพระเจ้าเติมเราให้เต็มด้วยพระวิญญาณของพระองค์ ให้พระลักษณะของ

พระองค์เข้ามาในชีวิตของเรา เพื่อเราจัดการความบาป และเนื้อหนังในชีวิตของเราด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

■ อธิษฐานมอบชีวิตของเราให้กับพระเจ้า ทูลขอพระวิญญูณบริสุทธิ์เสด็จเข้ามาในชีวิตของเรา ให้พระองค์ทรงครอบครองชีวิตของเรา ให้เราเต็มล้นด้วยพระองค์ และพระทัยของพระองค์เป็นหัวใจของเรา เพื่อเราจะมีชีวิตที่ถูกตองและบริสุทธิ์เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระองค์

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง-ขอขอบพระคุณ-ทูลขอ-วิงวอน-สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ_____

วันที่ 28 ตุลาคม 1พงศ์กษัตริย์ 2:1-12

อธิษฐานสั้น ๆ ขอการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ภาวนาพระวอนะของพระเจ้าสดุดี 122 ทั้งบท

อ่านพระธรรม 1พงศ์กษัตริย์ 2:1-12 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

กษัตริย์ดาวิดได้กำจัดซาโลมอนในการขึ้นครองราชบัลลังก์ในเรื่องอะไรบ้าง ? (ข้อ2-4)

เข้าใจพระธรรมตอนนี้

ข้อ 3,4 ดาวิดเน้นย้ำกับโซโลมอนว่า เขาจำเป็นต้องให้พระเจ้าและบทบัญญัติของพระองค์เป็นศูนย์กลางทั้งในชีวิตส่วนตัวและในการปกครอง เพื่อเขาจะรักษาอาณาจักรไว้ตามที่พระเจ้าทรงสัญญา(2ชมอ.7)

■ พระสัญญาของพระเจ้านี้มีสองส่วน ส่วนหนึ่งเป็นเงื่อนไขซึ่งขึ้นอยู่กับกรกระทำของบรรดากษัตริย์ที่เป็นลูกหลานของเขาและอีกส่วนหนึ่งไม่มีเงื่อนไข

■ พระสัญญาส่วนที่เป็นเงื่อนไขคือดาวิดและพงศ์พันธุ์ของเขาจะยังคงเป็นกษัตริย์ก็ต่อเมื่อพวกเขาให้เกียรติและเชื่อฟังพระเจ้า เมื่อพงศ์พันธุ์ของดาวิดไม่ได้ทำตามนั้นพวกเขาสูญเสียบัลลังก์ (2 พกษ. 25)

■ พระสัญญาของพระเจ้าส่วนที่ไม่มีเงื่อนไขคือ วงศ์วานของดาวิดจะดำรงอยู่ตลอดไป พระสัญญานี้สำเร็จในการประสูติของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นวงศ์วานคนหนึ่งของดาวิดและยังเป็นพระบุตรนิรันดร์ของพระเจ้าด้วย (รม.1-3, 4)

■ ดาวิดซึ่งดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างในการเชื่อฟังได้ให้คำแนะนำจากประสบการณ์อันยาวนานแก่ราชโอรสของเขาซึ่งจะเป็นกษัตริย์องค์

ต่อไป แต่ก็ขึ้นอยู่กับโซโลมอนว่าจะทำตามหรือไม่

ข้อ 5-9 ดาวิดแนะนำโซโลมอนให้จัดการกับศัตรูของเขาอย่างเด็ดขาด

■ คำแนะนำนี้หมายถึงจะช่วยกษัตริย์หนุ่มให้สถาปนาและรักษาบัลลังก์ของเขาให้มั่นคง และเป็นคำแนะนำที่เจาะจงเฉพาะศัตรูที่ร้ายกาจเท่านั้นคือบรรดาคนที่ต่อต้านพระเจ้าโดยต่อต้านกษัตริย์ที่พระเจ้าทรงเจิมตั้งไว้

■ ในทางกฎหมายดาวิดขอให้โซโลมอนลงโทษศัตรูของเขาตามสมควร

■ การที่ซิเมอีแข่งตักษัตริย์นั้นผิดต่อกฎหมายบ้านเมืองและผิดต่อทบบัญญัติของพระเจ้าด้วย (อพย.22:28)

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ในข้อ 5-7 และการตอบสนอง

โยอาบเป็นตัวแทนของคนที่มุ่งแต่จะทำให้เป้าหมายของตนสำเร็จโดยไม่มี ความเมตตาปราณีใดๆ หลักเกณฑ์

เพียงข้อเดียวของเขา คือพละกำลัง และกฎเกณฑ์เพียงข้อเดียวของเขา คือการเอาชนะการต่อสู้

■ โยอาบต้องการอำนาจเพื่อตัวของเขาเองและปกป้องอำนาจนั้น

■ ในทางตรงกันข้ามบารซิลลัยเป็นตัวแทนของคนที่มีชื่อเสียงต่อพระเจ้า และดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระองค์

■ ตัวอย่างเช่นเมื่อมีคนยกย่องให้เกียรติบารซิลลัย เขาก็ยกเกียรตินั้นให้บุตรชายของเขาอย่างไม่เห็นแก่ตัว

เราเป็นผู้นำเพื่อรับใช้ตนเอง หรือเพื่อรับใช้พระเจ้า

■ โยอาบเป็นตัวอย่างที่ดีของคนที่รับใช้พระเจ้า แต่แรงจูงใจและท่าทีผิด คือทำด้วยความคิดของตนเอง โดยไม่สนใจว่าความถูกต้องคืออะไร และโดยไม่สนใจว่าหลักการของพระเจ้า หรือ พระวาระของพระเจ้าว่าอย่างไร

■ เช่นที่โยอาบฆ่าคนโดยไม่สนใจดาวิดว่า ดาวิดสั่งไว้ว่าอย่างไร ถ้า

ตนเองคิดว่าถูก ก็จะทำ โดยไม่ยอมฟังสิทธิอำนาจของดาวิด

■ ให้เรากลับมาดูตัวเราเองว่า บางสิ่งที่เราทำนั้นอาจจะถูกต้องในเนื้อหา แต่เราต้องถามต่อไปว่าท่าทีและหลักการถูกต้องหรือไม่

■ ปัญหาในปัจจุบันคือ ทำตามความคิดตัวเอง เช่นเราอยากรับใช้พระเจ้าโดยเปิดสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี แต่คริสตจักรเรายังไม่พร้อมที่จะทำ ทีมผู้นำบอกว่า ยังไม่พร้อม แต่เราก็ไม่สนใจ

ดังนั้น ให้เราพิจารณา

หลักการ ท่าที

วิธีการที่เรารับใช้พระเจ้า

ว่าถูกต้องทุกอย่างหรือไม่

เพราะถ้าไม่ใช่พระเจ้าทรงนำแล้ว แม้เป็นงานที่ดีก็ไม่ใช่พระพรเลย

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ

จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการเฝ้าเดี่ยววันนี้?

รัชกาลของดาวิด แต่เมื่อพวกเขา คิดร้ายต่อโซโลมอน ศาโดกและ เบไนยาห์ก็เข้ามารับตำแหน่งแทน

■ ศาโดกสืบเชื้อสายจากอาโรน เป็นปุโรหิตที่โดดเด่นระหว่างรัชกาลของดาวิด เขายังจงรักภักดีต่อโซโลมอนหลังจากที่ดาวิดตาย

■ ศาโดกมีหน้าที่รับผิดชอบที่พันธสัญญา (2ซมอ.15:24 เป็นต้นไป) วงศ์วานของเขาดูแลพระวิหารจนกระทั่งพระวิหารถูกทำลาย

■ เบไนยาห์เคยเป็นหนึ่งในบรรดา ยอดนักรบของดาวิด (2ซมอ. 23:20-23) และเป็นผู้ดูแลทหารรักษาพระองค์ของดาวิดด้วย

ข้อ 46 โซโลมอนสั่งฆ่าอาโดเนียห์ โยอาบ และชีเมอี ถอดอาบียาฮาร์ ออกจากตำแหน่งปุโรหิต จากนั้นก็ แต่งตั้งคนใหม่ขึ้นมาแทนที่คนเหล่านี้

■ โซโลมอนทำสิ่งเหล่านี้อย่างรวดเร็วเพื่อให้การปกครองของเขามั่นคง แทนที่จะสนับสนุนการนอง

เลือดโซโลมอนส่งเสริมสันติภาพ โดยให้ความยุติธรรมและสะสาง ปัญหาเก่าซึ่งอาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของแผ่นดินในอนาคต

■ โซโลมอนเป็นบุรุษแห่งสันติภาพ ในสองกรณีคือ เขาไม่ได้ทำสงคราม และเขาจัดการปราบกบฏภายในจนหมดสิ้น

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ข้อ 15-22 และการตอบสนอง

อาโดเนียห์อาจจะวางแผนให้บัลเซบาเชื่อว่านี่เป็นความรักที่ถูกขัดขวาง แต่ความจริงแล้วไม่ใช่เช่นนั้น

■ แม้อาบียากจะเป็นสาวพรหมจารี แต่ก็ถือว่าเธอเป็นนางสนมคนหนึ่ง ของดาวิด อาโดเนียห์ต้องการ อาบียากเพราะการได้ครอบครองนางสนมของกษัตริย์ก็เท่ากับการอ้างสิทธิ์เหนือบัลลังก์

■ อับซาโลมทำแบบเดียวกันตอนที่ เขากบฏต่อดาวิด (2ซมอ.16:20-23) โซโลมอนรู้ว่าอาโดเนียห์พยายามจะทำอะไร

■ มีบางเรื่องที่ไม่ได้ตรงไปตรงมา
อย่างเช่นกรณีที่อาโดเนียห์ที่อยาก
ได้อาบีซาคสนมของดาวิดมาเป็น
ภรรยาของตน ซึ่งเราอาจจะดูแล้ว
ไม่มีอะไร และแม้แต่บัทเชบาก็คิด
อย่างนั้น

■ แต่โซโลมอนมีสติปัญญาและรู้ว่
การที่อาโดเนียห์ทำเช่นนี้มีความ
หมายว่าจะอ้างสิทธิเหนือบัลลังก์

*เช่นเดียวกันกับในปัจจุบัน
ที่เราจะทำอะไร*

เราต้องคิดให้รอบคอบ

หรือพฤติกรรมบางอย่าง

อาจจะไม่ตรงไปตรงมา

แต่ซ่อนความหมายอย่างอื่นไว้

■ เช่น คริสเตียนบางคนที่อ้างว่า
ห่วงใยเพื่อนที่กินเหล้าอยากให้เขา
ได้รับความรอด และก็ไปร่วมอยู่ใน
วงเหล้ากับเขา และบอกว่าตนเอง
ไม่กิน ทั้ง ๆ ที่จิตวิญญาณของ
ตนเองไม่เข้มแข็ง และยังไม่เป็น
ผู้ใหญ่พอ พูดเช่นนี้ดูเหมือนดี แต่
เบื้องหลังอาจจะป็นข้ออ้างก็ได้ ซึ่ง
อาจจะทำให้พี่น้องคริสเตียนคนนี้

หลงไปจากทางของพระเจ้าได้ เป็น
ต้น

■ มีสถานการณ์อะไรที่เรายืนอยู่ใน
ที่ลื่นที่จะผิดพลาดมีหรือไม่ และเรา
จะแก้ไขอย่างไร?

บันทึก สิ่งที่เราได้รับ จากการเฝ้าเดี่ยววันนี้คือ

ท่านได้บทเรียนอะไรบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านบ้างในการ
เฝ้าเดี่ยววันนี้?

อธิษฐาน

■ อธิษฐานทูลขอพระเจ้าประทานสติปัญญาให้กับเราที่เรารู้ถึงกลอุบายของมารซาตานที่จะมาล่อเราให้หลงไปจากทางของพระเจ้าได้ ทูลขอพระเจ้าให้เราสามารถแก้ปัญหา และตอบโต้ได้อย่างถูกต้อง และมีกำลังที่เราจะยืนหยัดเพื่ออาณาจักรของพระเจ้าได้

■ ใช้เวลานี้อธิษฐานยกย่อง - ขอบพระคุณ - ทูลขอ - วิงวอน - สารภาพ

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เราอธิษฐานคือ _____

วันที่ 30 ตุลาคม 1 พงศ์กษัตริย์ 3:1-15

อธิษฐานสั้น ๆ ขอกการทรงนำและความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้
ภาวนาพระวอนะของพระเจ้า
สวด 122 ทั้งบท

อ่านพระธรรม 1 พงศ์กษัตริย์
3:1-15 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

เมื่อพระยาห์เวห์ทรงให้กษัตริย์ซาโลมอนทูลขออะไรก็ได้ แล้วพระองค์ทูลขออะไรซึ่งเป็นที่โปรดปรานต่อพระยาห์เวห์อย่างยิ่ง ? (ข้อ 9) _____

เข้าใจพระธรรมตอนนี้ ข้อ 2, 3

บทบัญญัติของพระเจ้ากำหนดไว้ว่า ชาวอิสราเอลต้องถวายเครื่องเผาบูชาเฉพาะในสถานที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น (ฉธบ.12:13,14)

- ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชน กำหนดวิธีการนมัสการขึ้นเองและเปิดโอกาสให้พิธีกรรมของคนต่างชาติแทรกซึมเข้ามาได้

- แต่คนอิสราเอลจำนวนมาก รวมทั้งโซโลมอนถวายเครื่องบูชาบนภูเขารอบๆ

- โซโลมอนรักพระเจ้าแต่การทำเช่นนี้เป็นบาป

- ปุโรหิตและผู้รับใช้ที่จงรักภักดีต่อพระเจ้าไม่ได้เอาใจใส่ดูแลการถวายเครื่องบูชาและเปิดทางให้คำสอนเท็จเข้ามาเกี่ยวข้อง

- พระเจ้าทรงปรากฏแก่โซโลมอนเพื่อประทานสติปัญญาแก่เขา แต่พระองค์ทรงปรากฏแก่เขาตอนกลางคืน ไม่ใช่ตอนที่ถวายเครื่องบูชา

- พระเจ้าทรงเห็นแก่คำอธิษฐานของโซโลมอน แต่พระองค์ไม่ยอมรับการถวายเครื่องบูชา

ข้อคิดจากพระธรรมตอนนี้ และการตอบสนอง

ข้อ 1 ในสมัยโบราณ การอภิเษกสมรสระหว่างราชวงศ์ เพื่อให้เกิดสันติภาพนั้นเป็นเรื่องปกติที่ทำกันในแถบตะวันออก

- แม้การอภิเษกของโซโลมอนจะสร้างสัมพันธไมตรีกับชนชาติข้างเคียง แต่ก็ยังเป็นจุดเริ่มต้นของหายนะด้วย ความสัมพันธ์เหล่านี้เปิดทางให้ความคิดและพิธีกรรมของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า

- มเหสีต่างชาติของโซโลมอนนำพระของพวกเธอเข้ามาในเยรูซาเล็มและล่อลวงโซโลมอนให้หันไปกราบไหว้รูปเคารพในที่สุด (11:1-6)

- เพื่อส่งเสริมมิตรภาพ ความแตกต่างทางศาสนามักจะถูกลดความสำคัญลง แต่ความเมตตาที่ดูเหมือน

เล็กน้อยสามารถส่งผลกระทบต่อ
ความสัมพันธ์ได้อย่างรุนแรง

พระเจ้าทรงมีมาตรฐาน
ให้เราทำตามในทุกความสัมพันธ์
รวมทั้งในการแต่งงานด้วย
ถ้าเราทำตาม
พระประสงค์ของพระเจ้า
เราจะไม่ถูกล่อลวงให้หลงไป
จากเป้าหมายที่แท้จริงของเรา

■ ดังนั้นเราจึงไม่ควรประนีประนอม
กับหลักการพระวจนะของพระเจ้า
อย่างเช่นกรณีของโซโลมอน ที่
ประนีประนอมหลักการเรื่องการ
เที่ยมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ และใน
ที่สุดโซโลมอนก็ก้าวสู่ความพินาศ

■ เราต้องแยกแยะระหว่างหลักการ
ที่เราประนีประนอมไม่ได้ และการ
ยืดหยุ่นที่ไม่ใช่เป็นเรื่องของหลัก-
การแต่เป็นเรื่องของการขึ้นกับ
บริบท ที่เราต้องเข้าใจโดยการศึกษา
พระวจนะอย่างถ่องแท้ หรือสอบ-
ถามกับศิษยาภิบาลหรือผู้นำของเรา

เรื่องหลักการที่ห้ามประนีประนอม
คือการที่คริสเตียน

ต้องไม่เที่ยมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ

■ มีหลักการเรื่องอื่นอะไรอีกหรือ
ไม่ ที่เราไม่สามารถประนีประนอม
ได้?

ข้อ 11-14 โซโลมอนทูลขอสติ-
ปัญญา (ความฉลาดหลักแหลม)
ไม่ได้ขอความร่ำรวย แต่พระเจ้า
ประทานความร่ำรวยและชีวิตอัน
ยืนยาวให้แก่เขาด้วย

■ แม้พระเจ้าจะไม่ได้ทรงสัญญาว่า
ผู้ที่ติดตามพระองค์จะร่ำรวย แต่
พระองค์ประทานทุกสิ่งที่จำเป็นแก่
เรา ถ้าเราให้ความสำคัญกับอาณาจักรของพระองค์ ความต้องการของ
พระองค์ และหลักการของพระองค์
เป็นอันดับแรก (มธ.6:31-33)

■ เราจะไม่พึงพอใจถ้าจับจ้องแต่ที่
ความร่ำรวย เพราะแม้เราจะร่ำรวย

■ วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา
อธิษฐานคือ_____

วันที่ 31 ตุลาคม 1พงศ์กษัตริย์ 3:16-28

อธิษฐานสั้น ๆ ขอกการทรงนำและ
ความเข้าใจการเฝ้าเดี่ยววันนี้

ภาวนาพระวอนะขอพระเจ้า
สดุดี 122 ทั้งบท

อ่านพระธรรม 1พงศ์กษัตริย์

3:16-28 ซ้ำ ๆ 1 รอบ

กษัตริย์ซาโลมอนได้แสดงสติ-
ปัญญาในการแก้ปัญหาการแย่งเด็ก
ทารกของแม่สองคนอย่างไร? (ข้อ
25)_____

ข้อคิดพระธรรมตอนนี้ ข้อ 16- 28 และการตอบสนอง

เหตุการณ์นี้เป็นตัวอย่างอันยอด-
เยี่ยมที่แสดงถึงสติปัญญาของ
โซโลมอน

■ การปกครองอันชาญฉลาดเป็น
เครื่องพิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงตอบ
คำอธิษฐานของโซโลมอน และ
ประทานจิตใจอันฉลาดหลักแหลม
แก่เขา

■ เมื่อเราอธิษฐานและทูลขอ เราก็ก
ได้รับสติปัญญาของพระเจ้าเช่นกัน
แต่เราต้องนำสติปัญญานั้นไปปฏิบัติ
เช่นเดียวกับโซโลมอนด้วย

*การนำสติปัญญาไปใช้ในชีวิต
เป็นการพิสูจน์*

ความฉลาดหลักแหลมของเรา

■ ถ้าเราเจอเหตุการณ์แบบโซโล-
มอน เราจะตัดสินใจอย่างไร และมี
เรื่องอะไรของเราที่คล้าย ๆ แบบนี้
ที่พระเจ้าช่วยเราทำให้เราตัดสินใจ
อย่างถูกต้อง และทำให้เรารู้ว่า

- วันนี้สิ่งเฉพาะเจาะจงที่เรา _____
 อธิษฐานคือ _____

สวดดี 122

บทเพลงสรรเสริญและคำอธิษฐานเพื่อเยรูซาเล็ม

¹ข้าพเจ้ายินดี เมื่อพวกเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า

“ให้เราไปยังพระนิเวศของพระยาร์เวห์เถิด”

²เยรูซาเล็มเอ๋ย เท้าของเรากำลังยืนอยู่

ภายในประตูของเธอ

³เยรูซาเล็มถูกสร้างไว้อย่างนคร

ซึ่งผูกพันเข้าด้วยกันอย่างแน่นแฟ้น

⁴เป็นที่ซึ่งเผ่าต่างๆ ขึ้นไป

คือบรรดาเผ่าของพระยาร์เวห์

ดังที่ได้กำหนดไว้แก่อิสราเอล

ให้ยกย่องพระนามพระยาร์เวห์

⁵พระที่นั่งสำหรับการพิพากษาดังอยู่ที่นั่น

คือพระที่นั่งของราชวงศ์ดาวิด

⁶จงอธิษฐานขอสันติภาพให้เยรูซาเล็มว่า

“ขอบรรดาผู้ที่รักเธอจงจำเริญ

⁷ขอสันติภาพจงมีอยู่ภายในกำแพงของเธอ

และขอให้ความปลอดภัยอยู่ภายในป้อมของเธอ”

⁸เพื่อเห็นแก่พี่น้องและมิตรสหาย

ข้าพเจ้าจะพูดว่า “สันติภาพจงมีอยู่ภายในเธอ”

⁹เพื่อเห็นแก่พระนิเวศของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา

ข้าพเจ้าจะหาความดีให้เธอ